

แนวทางในการแก้ไขปรับปรุงมาตรการทางภาษีเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ
ประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมาย

นางสาวพีรดา กมลพัฒนา

เอกัตศึกษานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชากฎหมายเศรษฐกิจ
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2560

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของเอกัตศึกษาที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของเอกัตศึกษาที่ส่งผ่านทางคณะที่สังกัด

The abstract and full text of individual study in Chulalongkorn University Intellectual Repository(CUIR)
are the individual study authors' files submitted through the faculty.

หัวข้อเอกัตศึกษา แนวทางในการแก้ไขปรับปรุงมาตรการทางภาษีเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ
ในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมาย

โดย นางสาวพีรดา กมลพัฒนา

รหัสประจำตัว 598 62247 34

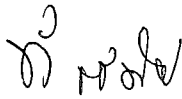
หลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายเศรษฐกิจ
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวดวิชา ภาษีอากร

อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ทัชชมัย ทองอุไร

ปีการศึกษา 2560

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้เอกัตศึกษาฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายเศรษฐกิจ

ลงชื่อ.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(ศาสตราจารย์ทัชชมัย ทองอุไร)

บทคัดย่อ

ปัจจุบันรัฐบาลต้องการให้นักลงทุนมาลงทุนในประเทศไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนั้น รัฐบาลจึงได้ออกพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560 เพื่อใช้เป็นกลไกและเครื่องมือที่สำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศโดยถือเป็นการเพิ่มเครื่องมือการชักจูงนักลงทุนให้เข้ามาลงทุนเพื่อให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันกับประเทศต่างๆ ในการดึงนักลงทุนให้เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ซึ่งมุ่งเน้นไปที่อุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพของประเทศ นอกจากนี้ยังถือเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคอุตสาหกรรมไทยโดยสนับสนุนเงินกองทุนให้ผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม หรือการพัฒนาบุคลากรเฉพาะด้านของกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมายซึ่งจะก่อให้เกิดการยกระดับศักยภาพของอุตสาหกรรมไทยโดยเฉพาะ กลุ่มอุตสาหกรรมปัจจุบันที่ยกระดับเพื่อต่อยอดการเจริญเติบโต (First S-Curve) และกลุ่มอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อยกระดับเศรษฐกิจไทยแบบก้าวกระโดด (New S-Curve) เพื่อให้ประเทศไทยก้าวไปสู่ยุคที่เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม (ประเทศไทย 4.0) ได้อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต

สิทธิประโยชน์ที่มีภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้ สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

- (1) ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมายตามระยะเวลาที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด
- (2) เงินสนับสนุนจากกองทุนขนาด 10,000 ล้านบาท เพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการลงทุน การวิจัยและพัฒนา การส่งเสริมนวัตกรรม หรือการพัฒนาบุคลากรเฉพาะด้านของกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมาย
- (3) สิทธิประโยชน์อื่นๆ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน โดยไม่รวมสิทธิประโยชน์ด้านภาษีเงินได้นิติบุคคล เช่น สิทธิประโยชน์ในการยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ การอนุญาตให้ชาวต่างชาติหรือช่างฝีมือต่างชาติเข้ามาทำงานในประเทศพร้อมการให้บริการขอวีซ่าและ Work Permit เป็นต้น

แม้ว่าพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560 ให้สิทธิและประโยชน์แก่นักลงทุนค่อนข้างมากแต่ก็อาจจะยังไม่เพียงพอที่จะเป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนที่ต้องการเลือกมาลงทุนกับประเทศไทย เพราะสิทธิและประโยชน์ของอุตสาหกรรมเป้าหมายบางประการของประเทศไทยยังน้อยกว่าสิทธิและประโยชน์ที่ประเทศอื่นๆ ให้ โดยเฉพาะประเทศที่เป็นคู่แข่งทางการค้าของประเทศไทยอย่างประเทศสิงคโปร์ และประเทศแคนาดาที่เป็นประเทศซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำของโลก จึงส่งผลให้เกิดปัญหาในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) ระยะเวลาการให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรของอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไทยมีระยะเวลาไม่เกิน 15 ปี ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ไม่แตกต่างจากประเทศอื่นๆ แต่เนื่องจากประเทศอื่นๆ นอกจากจะให้ระยะเวลาการให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีแล้วยังมีการให้ระยะเวลาเพิ่มเติมสำหรับนักลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

(2) ค่าใช้จ่ายด้านการลงทุนที่สามารถนำมาใช้เป็นค่าใช้จ่ายด้านภาษี ควรจะมีการยืดหยุ่นในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านการลงทุนของอุตสาหกรรมเป้าหมายเพราะเนื่องจากการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายต้องใช้เงินลงทุนเป็นจำนวนมากและกว่าจะได้กำไรกลับมาต้องใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างนาน ดังนั้น ถ้ารัฐบาลไม่มีการยืดหยุ่นในการนำค่าใช้จ่ายด้านการลงทุนมาเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษีจะส่งผลให้การนำค่าใช้จ่ายด้านการลงทุนมาใช้เป็นค่าใช้จ่ายด้านภาษีได้น้อยซึ่งจะส่งผลต่อแรงจูงใจของนักลงทุน

(3) การให้สิทธิและประโยชน์ในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา เนื่องจากทรัพย์สินทางปัญญาเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้ประเทศเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่ในปัจจุบันรัฐบาลยังไม่มีนโยบายและการให้สิทธิประโยชน์ในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาแก่อุตสาหกรรมเป้าหมาย

จากปัญหาทั้ง 3 ประการข้างต้น ถ้ารัฐบาลสามารถแก้ปัญหาได้โดยศึกษาจากการให้สิทธิและประโยชน์แก่อุตสาหกรรมเป้าหมายของต่างประเทศที่เริ่มต้นก่อนประเทศไทยและประสบความสำเร็จในการชักจูงให้นักลงทุนเข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายในประเทศของตนเองได้นั้นจะทำให้อุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไทยประสบความสำเร็จและสามารถอยู่ได้อย่างยั่งยืนซึ่งจะช่วยให้ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ยุคที่เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรมและตอบสนองนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

กิตติกรรมประกาศ

เอกัตศึกษานับนี้ สำเร็จลุล่วงได้โดยได้รับความเมตตาและความช่วยเหลืออย่างดีจาก ศาสตราจารย์ทชชมัย ทองอุไร อาจารย์ที่ปรึกษาที่กรุณาสละเวลาให้ความรู้ คำแนะนำ รวมถึงเสนอ แนวทางในการเขียนเอกัตศึกษา ตลอดจนพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ซึ่งทำให้เอกัตศึกษา ออกมาในรูปแบบที่สมบูรณ์ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณท่านคณาจารย์ทุกท่านในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมาย เศรษฐกิจ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณาจารย์รับเชิญเป็นวิทยากรบรรยายทุก ท่าน ที่ให้ทั้งความรู้และกระบวนการทางความคิดแก่ผู้เขียนตลอดระยะเวลาในการศึกษา รวมถึง ชี้แนะแนวทาง ประเด็นปัญหา ทำให้ผู้เขียนสามารถถกแถลงและนำมาใช้ในการท เอกัตศึกษาครั้งนี้ และนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไป ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมาย เศรษฐกิจ คณะนิติศาสตร์ ที่คอยดูแลผู้เขียนตลอดการศึกษา

ขอขอบพระคุณบุคคลในครอบครัว เพื่อน ๆ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตรุ่น 19 และพี่ๆ รุ่น 18 รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องและให้ความช่วยเหลือทุกท่านที่เป็นกำลังใจและเป็นแรงผลักดันให้ผู้เขียนสามารถ จัดท เอกัตศึกษานับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกัตศึกษานับนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจได้บ้างและ หากมีข้อบกพร่องประการใด ผู้เขียนต้องขอภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

พีรดา กมลพัฒนา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1 บทนา	1
1.1 ความสาคัญและที่มาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
1.3 สมมติฐาน	3
1.4 ขอบเขตการศึกษา	3
1.5 วิธีการดาเนินการศึกษา	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 แนวความคิด ที่มาและปัญหาของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไทย	5
2.1 ลักษณะและที่มาของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไทย	5
2.1.1 องค์ประกอบของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมาย	8
2.1.2 สาเหตุสาคัญและประโยชน์ของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมาย	14
2.2 ปัญหาของอุตสาหกรรมเป้าหมายในประเทศไทย	18
บทที่ 3 หลักการทั่วไปและการให้สิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายของกฎหมายประเทศสิงคโปร์และประเทศแคนาดา	21
3.1 ประเทศสิงคโปร์	22
3.2 ประเทศแคนาดา	29
บทที่ 4 แนวทางในการนามาตรการทางภาษีของการให้สิทธิและประโยชน์แก่อุตสาหกรรมเป้าหมายที่เหมาะสมของกฎหมายประเทศสิงคโปร์และประเทศแคนาดา มาปรับใช้กับประเทศไทย	35
4.1 ระยะเวลาการให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษี	35
4.2 การแบ่งค่าใช้จ่ายมาเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษี	38
4.3 การให้สิทธิและประโยชน์ในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา	39
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	41
5.1 บทสรุป	41
5.2 ข้อเสนอแนะ	43
บรรณานุกรม	45

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	ตารางประเภทของอุตสาหกรรมเป้าหมายของแต่ละประเทศ.....21
2	ตารางการเปรียบเทียบการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของประเทศสิงคโปร์ในระหว่างปี พ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2559.....26
3	ตารางการเปรียบเทียบการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศของภาคอุตสาหกรรม ประเทศสิงคโปร์ ปีพ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2559.....26
4	ตารางการเปรียบเทียบอัตราการเติบโตของภาคเศรษฐกิจและภาคอุตสาหกรรมประเทศ สิงคโปร์พ.ศ. 2559 และ พ.ศ. 2560..... 27
5	ตารางการเปรียบเทียบการลงทุนในอุตสาหกรรมของรัฐคิวเบคและรัฐบริติช โคลัมเบีย ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2557 - พ.ศ. 2560..... 33
6	ตารางแสดงมูลค่าทางเศรษฐกิจภายใต้มาตรการการส่งเสริมการลงทุน (BOI)..... 36
7	ตารางแสดงมูลค่าการลงทุนของนักลงทุนในประเทศสิงคโปร์ระหว่างปีพ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2559..... 37
8	ตารางแสดงการลงทุนของนักลงทุนในรัฐคิวเบคในปีพ.ศ. 2559..... 38

สารบัญรูปรภาพ

รูปรภาพที่	หน้า
1	
รูปรภาพแสดงแผนที่แสดงถึงขอบเขตการลงทุนในรัฐควิเบคภายในพิกัดที่เกินกว่า 100 – 150 กิโลเมตร.....	31

บทที่ 1 บทนา

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ปัจจุบันรัฐบาลมีความต้องการที่จะปฏิรูปประเทศในด้านต่างๆ เพื่อแก้ไข จัดระบบ ปรับทิศทาง และสร้างหนทางที่จะพัฒนาประเทศไทยให้เจริญสามารถรับมือกับโอกาสรวมถึงภัยคุกคาม แบบใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรุนแรงที่เกิดในศตวรรษที่ 21 ดังนั้นรัฐบาลจึงมีนโยบาย ประเทศไทย 4.0 คือให้ประเทศไทยก้าวไปสู่ยุคที่เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม (Innovation-Driven Economy) เพื่อมารองรับกับการปฏิรูปของประเทศ

นโยบายประเทศไทย 4.0 เป็นความมุ่งมั่นที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Value-Based Economy) โดยมีฐานความคิดหลัก คือ เปลี่ยน จากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วย ภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม เปลี่ยนจาก การเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น ดังนั้น นโยบายประเทศไทย 4.0 จึงมีการ เปลี่ยนแปลงที่มีลักษณะสำคัญ คือ เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบันไปสู่การเกษตร สมัยใหม่ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และ เป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) เปลี่ยนจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมที่มีอยู่และรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา (Traditional SMEs) ไปสู่การเป็นบริษัทเกิด ใหม่ที่มีศักยภาพสูง (Smart Enterprises และ Startups) เปลี่ยนจากการให้บริการแบบสมัยก่อนซึ่ง มีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ (Traditional Services) ไปสู่การให้บริการที่ครบวงจรเพื่อเพิ่มศักยภาพ ของการบริการ (High Value Services) และเปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง โดยนโยบายประเทศไทย 4.0 นี้เป็นการ “ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วย นวัตกรรม” โดยเปลี่ยนจากที่แต่ก่อนมีการลงมือทามากแต่ได้ผลตอบแทนน้อยมาเป็นลงมือทำน้อยๆ แต่ได้ผลตอบแทนมหาศาล โดยการเอาความคิดสร้างสรรค์เป็นแรงผลักดัน และนานวัตกรรมเข้ามา ช่วย เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าไปสู่การบริการมากขึ้น โดยนโยบายประเทศไทย 4.0 นี้จะเป็นการ กล่าวถึงการพัฒนาเปลี่ยนแปลงที่ใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ (New S-Curve) ซึ่งคล้ายกับการเข้ามาพัฒนา สินค้าที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น และล้มล้างพฤติกรรมแบบเดิมๆ โดยอุตสาหกรรมที่รัฐบาลได้มีมติ เห็นชอบสนับสนุนให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย 10 อุตสาหกรรม ให้เป็นกลไกการ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth) ที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอนั้น ประกอบด้วย

(1) อุตสาหกรรมปัจจุบันที่ยกระดับเพื่อต่อยอดการเจริญเติบโต (First S-curve) ได้แก่ อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่ม รายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ และ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร

(2) อุตสาหกรรมอนาคตเพื่อยกระดับเศรษฐกิจไทยแบบก้าวกระโดด (New S-curve) ได้แก่ อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและ เคมีชีวภาพ อุตสาหกรรมดิจิทัล และอุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร

สำหรับสิทธิประโยชน์และกฎหมายที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไทยควรเป็นสิทธิและประโยชน์ที่เพียงพอเพื่อที่จะเป็นแรงจูงใจให้กับนักลงทุนที่จะลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายเพราะเนื่องจากอุตสาหกรรมเป้าหมายเป็นอุตสาหกรรมที่มีขนาดใหญ่และใช้เงินลงทุนสูง ดังนั้นการที่จะทำให้อุตสาหกรรมเป้าหมายประสบความสำเร็จจะต้องใช้เงินลงทุนที่สูงและระยะเวลาที่ค่อนข้างนาน ประกอบกับอุตสาหกรรมเป้าหมายซึ่งเน้นในเรื่องนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ ทำให้นักลงทุนไทยส่วนใหญ่ยังไม่มีความพร้อมในด้านนี้เท่าที่ควร จึงต้องพึ่งนักลงทุนต่างชาติให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทยเพื่อนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาในประเทศไทยเพื่อเป็นต้นแบบรวมถึงถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้กับคนไทยเพื่อจะได้มีความรู้และเพิ่มศักยภาพของแรงงานไทยให้มีฝีมือ แต่เนื่องจากมาตรการทางภาษีที่ให้สิทธิและประโยชน์แก่อุตสาหกรรมเป้าหมายยังมีข้อจำกัดซึ่งจะทำให้เกิดความไม่จูงใจต่อนักลงทุนที่ต้องการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายในประเทศไทย

จากการศึกษาอุตสาหกรรมเป้าหมายในประเทศสิงคโปร์ซึ่งเป็นประเทศที่อยู่ในเขตอาเซียนที่ประเทศไทยพิจารณาว่าเป็นคู่แข่งทางการค้าและการลงทุนพบว่าจะเป็นอุตสาหกรรมที่เน้นเรื่องนวัตกรรมที่จะทำให้ประเทศเกิดการพัฒนาด้านต่างๆ และอุตสาหกรรมเป้าหมายในประเทศแคนาดาซึ่งประสบความสำเร็จในเรื่องการลงทุนของกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีลักษณะจะทำให้เกิดนวัตกรรมใหม่ของประเทศ โดยทั้งสองประเทศนี้ให้การสนับสนุนแก่อุตสาหกรรมที่จะทำให้เกิดนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ และประสบความสำเร็จด้านการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายในด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี โดยส่วนหนึ่งเกิดจากการที่รัฐบาลของประเทศสิงคโปร์และประเทศแคนาดาได้ให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีแก่อุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดนวัตกรรมและเทคโนโลยี ดังนั้นถ้าประเทศไทยศึกษาถึงต้นแบบของอุตสาหกรรมที่จะทำให้เกิดนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ หรืออุตสาหกรรมเป้าหมายจากทั้งสองประเทศนี้เพื่อนำข้อดีมาปรับใช้กับประเทศไทยจะส่งผลให้ประเทศไทยได้รับความสนใจจากนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงจะส่งผลให้อุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไทยประสบความสำเร็จในอนาคต และทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยสามารถเติบโตและขับเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนดังเช่นแผนการที่รัฐบาลได้วางเป้าหมายไว้ในประเทศสิงคโปร์นั้นได้ให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีสำหรับอุตสาหกรรมที่ทำให้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆ โดยนักลงทุนจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 15 ปี หรือจะได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้เป็นระยะเวลาสูงสุดถึง 20 ปี สำหรับประเทศแคนาดาให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีสำหรับอุตสาหกรรมที่ทำให้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆ เช่นเดียวกับประเทศสิงคโปร์ โดยนักลงทุนจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 15 ปี แต่สามารถลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายได้เป็น 2 ช่วง โดยในแต่ละช่วงจะสามารถได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 15 ปีเช่นเดียวกัน

ดังนั้น ถ้าประเทศไทยมีการศึกษามาตรการทางภาษีสำหรับอุตสาหกรรมที่จะทำให้เกิดนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ จากประเทศที่ประสบความสำเร็จของอุตสาหกรรมที่จะทำให้เกิดนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ แล้วนั้น น่าจะเป็นผลดีกับประเทศไทยที่จะทำให้อุตสาหกรรมเป้าหมายประสบความสำเร็จและจะส่งผลให้ประเทศไทยมีการพัฒนาเป็นประเทศเศรษฐกิจใหม่ (New Engines of Growth) ประชากรมีรายได้สูง รวมถึงเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ทำให้มีเงินสะพัดเข้ามาในประเทศไทยมากขึ้น ส่งผลต่อการเติบโตของระบบเศรษฐกิจประเทศไทยที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาลักษณะของการเพิ่มขึ้นขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมาย รวมถึงองค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมาย

1.2.2 เพื่อศึกษาสิทธิและประโยชน์รวมถึงปัญหาเกี่ยวกับภาษีอากรของการเพิ่มขึ้นขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไทย

1.2.3 เพื่อศึกษาถึงแนวความคิด และสิทธิประโยชน์ของมาตรการทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มขึ้นขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศสิงคโปร์และประเทศแคนาดา

1.2.4 เพื่อศึกษาและเสนอแนวทางแก้ไขปรับปรุงมาตรการทางภาษีของการเพิ่มขึ้นขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไทย

1.3 สมมติฐาน

มาตรการทางภาษีของการเพิ่มขึ้นขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมาย ยังมีปัญหาจึงสมควรหาแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

1.4 ขอบเขตการศึกษา

1.4.1 ศึกษาและวิเคราะห์พระราชบัญญัติการเพิ่มขึ้นขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560

1.4.2 ศึกษาสิทธิและประโยชน์รวมถึงปัญหาเกี่ยวกับภาษีอากรของการเพิ่มขึ้นขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไทย

1.4.3 ศึกษาและวิเคราะห์สิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรของการเพิ่มขึ้นขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศสิงคโปร์และประเทศแคนาดา เพื่อมุ่งเน้นที่จะปรับปรุงสิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไทยให้มีความเหมาะสม

1.5 วิธีการดำเนินการศึกษา

ศึกษาโดยใช้วิธีดำเนินการวิจัยทางเอกสาร (Documentary Research) ทั้งหมด ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนด้วยกันคือ

1.5.1 ข้อมูลในประเทศไทย โดยการรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ บทความ วารสารและสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ รวมทั้งข้อมูลสถิติตลอดจนข้อมูลที่ได้เผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์ต่างๆ

1.5.2 ข้อมูลต่างประเทศ โดยการรวบรวมข้อมูลจากหนังสือต่างประเทศ บทความ วารสารและสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ ตลอดจนข้อมูลที่ได้เผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์ต่างๆ ที่มีข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทำให้ทราบถึงแนวคิดเกี่ยวกับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมาย รวมถึงบทบัญญัติ กฎเกณฑ์ กฎหมายและภาษีเงินได้ของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไทย

1.6.2 ทำให้ทราบปัญหาของมาตรการทางภาษีของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไทย

1.6.3 เพื่อทราบถึงมาตรการทางภาษีของประเทศสิงคโปร์และประเทศแคนาดาในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมาย

1.6.4 เพื่อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงมาตรการทางภาษีของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อให้เหมาะสมกับกิจการประเภทของอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไทย

บทที่ 2

แนวความคิด ที่มาและปัญหาของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไทย

2.1 ลักษณะและที่มาของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไทย

ประเทศไทยมีศักยภาพด้านการผลิตทั้งในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการบริการ โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากเป็นภาคที่สร้างรายได้และมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ โดยสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศทั้งหมด และมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมต่อมูลค่าการส่งออกรวมของประเทศในปี.ศ. 2557 อยู่ที่ร้อยละ 27.72¹ และ 84.7² ตามลำดับ ส่วนในด้านจำนวนแรงงาน พบว่าจากจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดประมาณ 38.17 ล้านคน เป็นผู้ทำงานภาคการผลิตจำนวน 6.2 ล้านคน คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 16.0³ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด แม้ว่าในภาพรวม ภาคอุตสาหกรรมไทยจะมีการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างต่อเนื่องแต่ก็ยังมีปัญหาในเชิงโครงสร้างซึ่งเป็นประเด็นในระดับภาพรวมของประเทศที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาโดยปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทยหลายด้านยังอยู่ในระดับต่ำ อาทิ การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ผลิตภัณฑ์และประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการของภาคเอกชน ประสิทธิภาพของภาครัฐในด้านการบริหารและด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจ นอกจากนี้แนวโน้มของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับอุปสรรคต่อการเติบโตของประเทศในอนาคต หากพิจารณาผลการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา พบว่าการลงทุนเติบโตเฉลี่ยเพียงร้อยละ 2 ต่อปี ส่งผลให้การเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) ในภาคอุตสาหกรรมเฉลี่ยอยู่ที่เพียงร้อยละ 3 ต่อปี มูลค่าการส่งออกภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5.4 ต่อปี และการผลิตในภาพรวม (Total Factor Productivity: TFP) ของภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นเฉลี่ย

¹ ตาราง Gross Domestic Product at Current Market Prices ปี 2557 (เบื้องต้น) ประกอบการแถลงตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ส. นักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.), <<http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=95>>

² ข้อมูลโครงสร้างสินค้าส่งออก (ปี2557) ในส่วนของสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าอุตสาหกรรมภาคเกษตร, กระทรวงพาณิชย์ <<http://www.ops3.moc.go.th/>>

³ สรุปผลที่ ส. นักงานการสำรวจภาวะการจ้างงานของประชาชน พ.ศ.2559, ส. นักงานสถิติแห่งชาติ, <<http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/themes/files/lfs59/reportJun.html>>

เพียงร้อยละ 0.7⁴ ต่อปี ดังนั้นจะเห็นว่าภายในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมาเศรษฐกิจในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทยเติบโตในระดับที่ไม่สูงมากนักสาเหตุหลักเกิดจากปัญหา⁵ ดังต่อไปนี้

(1) สถานภาพและปัญหาของภาคอุตสาหกรรมไทย (Internal Factors)

ภาคอุตสาหกรรมไทยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 และ ฉบับที่ 2 โดยการพัฒนาประเทศมุ่งเน้นการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมทดแทนการนำเข้า รวมถึงการชักจูงนักลงทุนต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศไทย ต่อมาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 3 รัฐบาลได้ปรับเปลี่ยนนโยบายโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อส่งออก แต่การที่ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวสูงในขณะที่การจ้างงานไม่ได้ปรับเพิ่มขึ้นตามนั้นทำให้เริ่มเกิดปัญหาการกระจายรายได้ ดังนั้นในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 4 เป็นต้นมา รัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม โดยส่งเสริมการกระจายอุตสาหกรรมสู่ภูมิภาค พัฒนาฝีมือแรงงานในภาคอุตสาหกรรมรวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและพัฒนาการผลิตเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของตลาดโลก อย่างไรก็ตามแม้เศรษฐกิจไทยจะมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องแต่ผลจากการพัฒนาที่ผ่านมาในหลายเรื่องแสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมไทยยังมีจุดอ่อน เนื่องจากปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทยส่งผลให้การแข่งขันยังอยู่ในระดับต่ำหลายด้าน เช่น ประสิทธิภาพของภาคธุรกิจโดยเฉพาะด้านผลิตภาพ (Productivity) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา ประสิทธิภาพของภาครัฐในด้านการบริหารและด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน รวมถึง กำลังแรงงานที่มีไม่เพียงพอ

(2) แนวโน้มอุตสาหกรรมโลกที่ส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย (External Factors)

แนวโน้มอุตสาหกรรมโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วย่อมส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เป็นการเปลี่ยนแปลงในระยะที่ยาวนาน มีขอบเขตกว้างและมีผลกระทบเชิงลึก จึงเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อตลาดโลกในอนาคต ส่งผลให้เกิดทั้งโอกาสที่ภาคอุตสาหกรรมไทยสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้แต่ก็เป็นภัยคุกคามที่ภาคอุตสาหกรรมไทยจะต้องเร่งปรับตัวเพื่อรองรับแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลง โดยภาคอุตสาหกรรมไทยจะต้องมีการปรับตัวทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม การเมือง และนโยบายที่มีผลต่อภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย

ผลกระทบของปัญหาที่ได้กล่าวมานั้นรัฐบาลมีแผนจัดทำแนวทางเกี่ยวกับเรื่องที่จะปฏิรูปอุตสาหกรรมของประเทศไทย โดยจะมีการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ เช่น การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ทว

⁴ กลุ่มประชาสัมพันธ์และบริการห้องสมุดสำนักบริหารกลาง สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth), พิมพ์ครั้งที่ 1, กุมภาพันธ์ 2560, หน้า 9

⁵ รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจเรื่อง "การเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลัก", สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ, <https://www.parliament.go.th/ewtcommittee/ewt/drive_econ/download/article/article_20170308103036>

ไปกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง อุตสาหกรรมที่ใช้การออกแบบและสร้างสรรค์ และอุตสาหกรรมเครื่องจักรและเทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อปรับกระบวนการผลิตสู่ระบบอัตโนมัติและกึ่งอัตโนมัติ รวมถึงการส่งเสริมและวางรากฐานภาคเศรษฐกิจดิจิทัลโดยการปฏิรูปประเทศ และปรับเปลี่ยนกลไกภาครัฐให้ทันตามวิสัยทัศน์ของประเทศไทยโดยการพัฒนาเป็นประเทศที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง และความยั่งยืน ดังนั้นรัฐบาลจึงได้ตั้งเป้าหมายการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่มุ่งการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมที่มีคุณภาพและยั่งยืนโดยตั้งเป้าหมายในอีก 20 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2560 - พ.ศ. 2579) ให้ภาคอุตสาหกรรมไทยมีอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 4.5 ต่อปี การลงทุนเติบโตเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี มูลค่าการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 8 ต่อปี และการผลิตในภาพรวมเติบโตเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 2.0 ต่อปี ซึ่งจะเป็นอัตราการขยายตัวที่จะส่งผลให้ประเทศไทยขยับไปสู่การเป็นประเทศรายได้สูงภายในปี 2579⁶ โดยหากรัฐบาลต้องการจะบรรลุเป้าหมาย รัฐบาลจำเป็นต้องมีการกำหนดกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ชัดเจนและมีมาตรการสนับสนุนเพื่อชักจูงการลงทุนจากนักลงทุนทั่วโลกให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทยเพื่อช่วยยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยพัฒนาจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่พึ่งพาการผลิต (Manufacturing and Asset Based Industry) ไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจการผลิตสมัยใหม่ที่ใช้ความรู้การผลิตขั้นสูงเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ (Knowledge Based Industry)

เพื่อให้เป็นไปตามที่รัฐบาลได้ตั้งเป้าหมายให้ภาคอุตสาหกรรมไทยเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน รัฐบาลจึงได้ออกพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560 เพื่อเป็นการเพิ่มเครื่องมือชักจูงการลงทุนจากนักลงทุนทั่วโลก เพื่อให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันกับประเทศต่างๆ ในการดึงให้นักลงทุนเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่สำคัญของประเทศ มุ่งเน้นอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพของประเทศ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้อย่างยั่งยืน รวมถึงต้องเป็นอุตสาหกรรมประเภทใหม่ที่ไม่เคยมีการผลิตหรือการให้บริการในประเทศมาก่อน หรือเป็นอุตสาหกรรมที่มีการใช้เทคโนโลยีใหม่หรือใช้ความรู้ในการผลิตขั้นสูงเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาและส่งเสริมนวัตกรรม นอกจากนี้ยังถือเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคอุตสาหกรรมไทย โดยรัฐบาลได้สนับสนุนเงินกองทุนให้ผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อสนับสนุนเป็นค่าใช้จ่ายในการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรม หรือการพัฒนาบุคลากรเฉพาะด้านของกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ซึ่งจะก่อให้เกิดการยกระดับศักยภาพของอุตสาหกรรมไทย โดยเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมปัจจุบันที่ยกระดับเพื่อต่อยอดการเจริญเติบโต (First S-Curve) และกลุ่มอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อยกระดับเศรษฐกิจไทยแบบก้าวกระโดด (New S-Curve) เพื่อให้ประเทศไทยก้าวไปสู่ยุคประเทศไทย 4.0 คือ เปลี่ยนจากเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยประสิทธิภาพเป็นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต

⁶ กลุ่มประชาสัมพันธ์และบริการห้องสมุดสำนักบริหารกลาง สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth), พิมพ์ครั้งที่ 1, กุมภาพันธ์ 2560, หน้า 10

2.1.1 องค์ประกอบของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมาย

“อุตสาหกรรมเป้าหมาย”⁷ หมายความว่า อุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพของประเทศ สร้างประโยชน์อย่างสูงต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ และสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้อย่างยั่งยืน ซึ่งอุตสาหกรรมเป้าหมายต้องเป็นอุตสาหกรรมประเภทใหม่ที่ไม่เคยมีการผลิตหรือการให้บริการในประเทศมาก่อน หรือเป็นอุตสาหกรรมที่มีการใช้เทคโนโลยีใหม่หรือใช้ความรู้ในการผลิตขั้นสูงเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนา และส่งเสริมนวัตกรรมโดยก หนดให้อุตสาหกรรมเหล่านี้เป็นอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่

- (1) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่
- (2) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ
- (3) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระดับคุณภาพ
- (4) อุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ
- (5) อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหารที่มีมูลค่าเพิ่มสูง
- (6) อุตสาหกรรมหุ่นยนต์
- (7) อุตสาหกรรมการบิน
- (8) อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ
- (9) อุตสาหกรรมดิจิทัล
- (10) อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร

กลุ่มอุตสาหกรรมของประเทศไทยในปัจจุบันนั้นไม่เพียงพอที่จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตได้อย่างก้าวกระโดด จึงจ ะจำเป็นต้องมีการพัฒนาอุตสาหกรรมใน 2 รูปแบบ คือกลุ่มอุตสาหกรรมปัจจุบันที่ยกระดับเพื่อต่อยอดการเจริญเติบโต (First S-curve) และกลุ่มอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อยกระดับเศรษฐกิจไทยแบบก้าวกระโดด (New S-curve) ซึ่งเป็นรูปแบบของการลงทุนในอุตสาหกรรมใหม่เพื่อเปลี่ยนรูปแบบสินค้าและเทคโนโลยี โดยอุตสาหกรรมใหม่หรืออุตสาหกรรมอนาคตเหล่านี้จะเป็นกลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและภาคอุตสาหกรรมไทย (New Growth Engines) ของประเทศไปสู่อนาคต รวมถึงพัฒนาบุคลากรเฉพาะด้านของกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมายซึ่งจะก่อให้เกิดการยกระดับศักยภาพที่สามารถสร้างผลกระทบในการผลักดันการพัฒนาทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมไทยทั้งในระยะสั้นและระยะยาวเพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อน

⁷ พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560, มาตรา 3

เศรษฐกิจในอนาคต การต่อยอดอุตสาหกรรมเดิมจะสามารถเพิ่มรายได้ของประชากรได้ประมาณร้อยละ 70 จากเป้าหมาย ส่วนอีกร้อยละ 30 จะมาจากอุตสาหกรรมใหม่⁸ โดยอุตสาหกรรมเป้าหมายจะมี 5 อุตสาหกรรมที่เป็นอุตสาหกรรมปัจจุบันที่ยกระดับเพื่อต่อยอดการเจริญเติบโต (First S-curve) และอีก 5 อุตสาหกรรมเพื่อยกระดับเศรษฐกิจไทยแบบก้าวกระโดด (New S-curve) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(1) อุตสาหกรรมปัจจุบันที่ยกระดับเพื่อต่อยอดการเจริญเติบโต (First S-curve) ซึ่งอุตสาหกรรมในกลุ่มนี้มีฐานที่แข็งแกร่งอยู่แล้ว แต่จำเป็นต้องต่อยอดการลงทุนเพื่อให้มีการวิจัยและพัฒนาสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่และยกขีดความสามารถไปสู่ระดับนานาชาติ โดยผลประโยชน์ที่เกิดจากอุตสาหกรรมกลุ่มนี้จะเกิดขึ้นในระยะสั้นถึงปานกลาง อุตสาหกรรมในกลุ่มนี้ ได้แก่

(1.1) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Next – Generation Automotive)

อุตสาหกรรมยานยนต์เป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อประเทศไทยเนื่องจากเป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยในปีพ.ศ. 2560 อุตสาหกรรมยานยนต์มีมูลค่าถึงร้อยละ 5.8⁹ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ซึ่งในการพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ในปัจจุบันทำให้อุตสาหกรรมยานยนต์ได้รับผลกระทบอย่างมาก ดังนั้นเพื่อสนับสนุนการเติบโตในอนาคตควรมีการมุ่งเน้นสาขาต่างๆ ของอุตสาหกรรมยานยนต์ เช่น พัฒนาเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า ขยายธุรกิจในคุณค่าของอุตสาหกรรมยานยนต์ พัฒนาธุรกิจอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วนรถยนต์ที่ก้าวทันมาตรฐานโลก และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่มีประสิทธิภาพและความแม่นยำ สูง

(1.2) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics)

อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์เป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญสำหรับการส่งออกของประเทศไทย โดยในปี พ.ศ. 2557¹⁰ ประเทศไทยได้ส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์คิดเป็นมูลค่าถึงร้อยละ 24 และในปัจจุบันผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ซึ่งถูกขับเคลื่อนโดยเทคโนโลยี ดังนั้นประเทศไทยควรส่งเสริมอุตสาหกรรมย่อยที่ผลิตอุปกรณ์ซึ่งใช้เทคโนโลยีระดับสูงมากขึ้น เช่น ผลิตระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในยานยนต์และอุปกรณ์ที่ใช้กับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่ใช้เทคโนโลยีสูง ออกแบบและผลิตระบบที่อยู่อาศัยอัจฉริยะและเครื่องใช้ไฟฟ้าอัจฉริยะซึ่งเชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ การออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์ขนาดเล็กและการออกแบบระบบฝังตัวรวมถึงการผลิตสารหรือแผ่นสำหรับไมโครอิเล็กทรอนิกส์

⁸ วารสาร Industry Focus ฉบับที่ 5 เดือนมิถุนายน 2560, <[https://www.fti.or.th/2016/download/technical/Industry_Focus_Vol.070_\(%E0%B8%A1%E0%B8%B4.%E0%B8%A2.60\)_1086](https://www.fti.or.th/2016/download/technical/Industry_Focus_Vol.070_(%E0%B8%A1%E0%B8%B4.%E0%B8%A2.60)_1086)>

⁹ กลุ่มประชาสัมพันธ์และบริการห้องสมุดสำนักบริหารกลาง สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ทั่วโลกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth), พิมพ์ครั้งที่ 1, กุมภาพันธ์ 2560, หน้า 16

¹⁰ กลุ่มประชาสัมพันธ์และบริการห้องสมุดสำนักบริหารกลาง สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ทั่วโลกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth), พิมพ์ครั้งที่ 1, กุมภาพันธ์ 2560, หน้า 17

(1.3) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Affluent, Medical and Wellness Tourism)

ประเทศไทยถือได้ว่าเป็นประเทศที่มีแหล่งการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายดังนั้น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงเป็นอีกหนึ่งกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและประเทศไทยถือว่าเป็นผู้นำด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จากนโยบายที่เน้นเรื่องการเพิ่มคุณภาพของนักท่องเที่ยวต่างประเทศและไทย-เที่ยว-ไทย ดังนั้นจึงควรมีการส่งเสริมเพิ่มเติมสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในอนาคต

อย่างไรก็ดี แนวโน้มของการท่องเที่ยวทั่วโลกจะมีผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ประเทศไทยจึงควรมีการเพิ่มเติมทิศทางสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในอนาคต เช่น สนับสนุนธุรกิจการฟื้นฟูทางการแพทย์และศูนย์ฟื้นฟูสุขภาพโดยต่อยอดจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ส่งเสริมประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางของการแสดงสินค้าและนิทรรศการระดับนานาชาติ เป็นต้น

(1.4) การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology)

ภาคการเกษตรเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อเศรษฐกิจของประเทศและความเป็นอยู่ของประชาชน โดยการเกษตรเป็นสาขาอุตสาหกรรมที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมมากที่สุดในประเทศไทย โดยมีมูลค่าถึงร้อยละ 8.4 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของทั้งประเทศ นอกจากนี้สัดส่วนแรงงานไทยที่ทำงานในภาคการเกษตรยังสูงถึงร้อยละ 40¹¹ แต่ปัจจุบันภาคเกษตรกรรมในประเทศไทยยังมีผลิตภาพแรงงานอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ดังนั้น ควรมีการเพิ่มศักยภาพการเกษตรที่จะสามารถยกระดับจากการนำเทคโนโลยีทางการเกษตรใหม่ๆ มาใช้ เกิดเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมย่อยที่เป็นเป้าหมาย เช่น ธุรกิจเทคโนโลยีการเกษตรขั้นสูง การวิจัยและการลงทุนทางเทคโนโลยีชีวภาพ อุตสาหกรรมการคัดคุณภาพ บรรจุ เก็บ รักษาพืชผักผลไม้หรือดอกไม้ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง รวมถึงกิจการการผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติ เป็นต้น

(1.5) อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food for the Future)

ในปัจจุบันมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในตลาดอาหารทั่วโลกอยู่ 3 แขนง ซึ่งมีโอกาสส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร แนวโน้มดังกล่าว ได้แก่ (1) ความต้องการมาตรฐานความปลอดภัย และความสามารถในการตรวจสอบย้อนกลับที่สูงขึ้นจากผู้บริโภคอาหาร (2) การเพิ่มขึ้นของความต้องการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพและผลิตภัณฑ์อาหารเสริม และ (3) การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากแหล่งโปรตีนทางเลือกซึ่งใช้พลังงาน ทรัพยากร และต้นทุนในการผลิตน้อยกว่าแหล่งโปรตีนจากสัตว์ สำหรับประเทศไทย อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหารเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญระดับสูงต่อประเทศเนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้จำนวนแรงงานมากที่สุด มีมูลค่าการ

¹¹ กลุ่มประชาสัมพันธ์และบริการห้องสมุดสำนักบริหารกลาง สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายโลกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth), พิมพ์ครั้งที่ 1, กุมภาพันธ์ 2560, หน้า 19

ลงทุนและมีมูลค่าเพิ่มสูงที่สุด รวมทั้งมีการลงทุนด้านวิจัยและพัฒนาสูงที่สุดในบรรดาสาขาต่างๆ ของภาคอุตสาหกรรมการผลิตไทย ดังนั้นประเทศไทยจะต้องส่งเสริมอุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมประเภทนี้โดยส่งเสริมอุตสาหกรรมย่อยของสารสกัดหรือผลิตภัณฑ์จาก สารสกัดและสารออกฤทธิ์ เช่น อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปที่ใช้โปรตีนจากแหล่ง ทางเลือก กลุ่มอุตสาหกรรมวิจัยและผลิตโภชนาการเพื่อสุขภาพ เป็นต้น

(2) อุตสาหกรรมเพื่อยกระดับเศรษฐกิจไทยแบบก้าวกระโดด (New S-curve) เป็น อุตสาหกรรมเพื่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีเพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ซึ่งอุตสาหกรรมในกลุ่มนี้ได้แก่

(2.1) อุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่ออุตสาหกรรม (Robotics)

ในปัจจุบันประเทศไทยมีแนวโน้มว่าจะมีการใช้วิทยาการหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ ตามสายการผลิตมากขึ้น เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น โดย อุตสาหกรรมหุ่นยนต์นี้จะช่วยเพิ่มศักยภาพของประเทศไทยในการสร้างอุตสาหกรรมการผลิต หุ่นยนต์เป็นอุตสาหกรรมใหม่ เนื่องด้วยอุตสาหกรรมเหล่านี้ นอกจากจะเพิ่มความต้องการระบบ หุ่นยนต์ในประเทศแล้ว ยังมีวิทยาการ องค์ความรู้ และบุคลากรที่สามารถได้รับการต่อยอดได้อีก ด้วย ดังนั้น ประเทศไทยควรวางแผนสร้างฐานการผลิตหุ่นยนต์เพื่อตอบสนองความต้องการของใน ประเทศและนักลงทุนจากต่างประเทศ เช่น หุ่นยนต์ที่ใช้ในอุตสาหกรรมผลิตยานยนต์ หุ่นยนต์ที่ ใช้ในกระบวนการผลิตอัดฉีดพลาสติก รวมถึงหุ่นยนต์ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น หุ่นยนต์ดำ น้ำและหุ่นยนต์ที่ใช้ในการปฏิบัติการทางการแพทย์

หุ่นยนต์เพื่ออุตสาหกรรมมีแนวโน้มที่จะเป็นอุตสาหกรรมหลักของโลกซึ่งในปีพ.ศ. 2559 อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ขยายตัวร้อยละ 15¹² ต่อปี และในทวีปเอเชียเป็นตลาดใหญ่อันดับหนึ่ง ประเทศไทยใช้หุ่นยนต์ในอุตสาหกรรมอยู่แล้วโดยนำเข้าปีละ 6 แสนล้านบาท ดังนั้นนักลงทุนน่าจะ เห็นว่าประเทศไทยเหมาะสมที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมนี้เนื่องจากมีฐานอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วน และไฟฟ้าที่เข้มแข็ง

(2.2) อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub)

อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจรนี้เป็นอุตสาหกรรมที่มีอัตราการเจริญเติบโต ค่อนข้างเร็วในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยอุตสาหกรรมนี้เป็นการสร้างอุตสาหกรรมใหม่ต่อยอดจากธุรกิจการรักษายาบาล และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ประเทศไทยมีฐานเดิมที่แข็งแกร่งอยู่ แล้ว โดยอุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจรของไทย จะประกอบด้วย 3 ส่วน คือการให้บริการ สมัยใหม่ การวิจัยและผลิตอุปกรณ์ทางการแพทย์ และการวิจัยยาและผลิตเวชภัณฑ์ ได้แก่ การ ให้บริการด้านการแพทย์ผ่านอินเทอร์เน็ตและสมาร์ทโฟน การผลิตอุปกรณ์ทางการแพทย์เพื่อการ วินิจฉัยและติดตามผลระยะไกล การส่งเสริมการวิจัยยาและการผลิตยาที่ทันสมัยและเป็นที่ต้องการ

¹² บทความ 10 เรื่องน่ารู้ด้วย 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายของไทย, กองบรรณาธิการศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ, เมษายน - มิถุนายน 2559, <https://www2.mtec.or.th/th/e-magazine/admin/upload/299_23.>

ของประเทศในแถบเอเชีย และการส่งเสริมการวิจัยและผลิตชีวเวชภัณฑ์โดยมุ่งเน้นที่การผลิตยาชีววัตถุคล้ายคลึง ซึ่งคือยาสามัญของยาชีววัตถุต้นแบบที่มีการวิจัยและจดสิทธิบัตรแต่สิทธิบัตรหมดอายุแล้ว เป็นต้น

อุตสาหกรรมนี้จะเติบโตได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากทั่วโลกและทวีปเอเชีย ต้องการการบริการทางการแพทย์ รวมทั้งการใช้ยาและอุปกรณ์การแพทย์มากขึ้น ส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากสังคมผู้สูงอายุ ซึ่งประเทศไทยมีแพทย์ พยาบาลและบุคลากรทางการแพทย์ที่มีความรู้ความชำนาญจำนวนมาก ดังนั้นนักลงทุนจะมีความพร้อมหากมีกฎระเบียบและการสนับสนุนเพียงพอ

(2.3) อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ (Aviation and Logistics)

อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ หมายถึง กิจการสาธารณูปโภคและการบริการเพื่อการขนส่ง ศูนย์รวมกิจการโลจิสติกส์ที่ทันสมัย การบริการซ่อมบำรุงอากาศยาน การผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน การพัฒนาพื้นที่โดยรอบเป็นเขตอุตสาหกรรมสำหรับธุรกิจที่มีมูลค่าสูงและธุรกิจที่ต้องการความรวดเร็วจากการขนส่งทางอากาศ และการบริการฝึกอบรมนักบินลูกเรือและบุคลากรทางเทคนิค โดยประเทศไทยมีข้อได้เปรียบทางภูมิศาสตร์เพราะนอกจากจะเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคอาเซียนแล้ว ประเทศไทยยังเป็นจุดเชื่อมต่อกับประเทศอินเดียและประเทศจีนอีกด้วย ดานอุตสาหกรรมการบินเป็นอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะโตเร็วที่สุดในกลุ่มอุตสาหกรรมใหม่ที่มีขนาดใหญ่ในประเทศที่มีรายได้สูง แต่อุตสาหกรรมการบินนี้ยังไม่มีในประเทศไทย แต่ทั้งนี้ประเทศไทยจะมีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมดังกล่าวเนื่องด้วยภูมิศาสตร์ของประเทศไทยเป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาคอาเซียน โดยอุตสาหกรรมประเภทนี้คาดว่าจะเติบโตเร็วโดยเฉพาะในทวีปเอเชียซึ่งมีจำนวนผู้โดยสารเพิ่มขึ้น โดยในปีพ.ศ. 2562¹³ คาดว่าจะมีเครื่องบินพาณิชย์ประมาณ 10,000 ลำ ทั่วโลกจึงมีการขนส่งทางอากาศมากขึ้น และมีจำนวนเครื่องบินที่ต้องการการบำรุงรักษามากขึ้น ดังนั้นประเทศไทยที่มีสนามบินอยู่เกาะซึ่งมีรันเวย์ พร้อมทั้งมีพื้นที่ว่าง 5,000 ไร่ จึงสามารถใช้เป็นสนามบินเพื่อการท่องเที่ยวและการขนส่งสินค้าของอาเซียนได้

(2.4) อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels and Bio-chemicals)

อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพเป็นอุตสาหกรรมที่ประเทศไทยมีศักยภาพสูง เนื่องจากมีความพร้อมด้านวัตถุดิบ เช่น การที่ประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกมันสำปะหลังรายใหญ่ที่สุดของโลก มีอุตสาหกรรมเคมีและอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงเอทานอลที่พัฒนาแล้ว เป็นต้น ดังนั้นประเทศไทยควรสร้างอุตสาหกรรมชีวภาพที่ต่อยอดจากอุตสาหกรรมผลิตเอทานอลและเคมีในปัจจุบัน เช่น สร้างอุตสาหกรรมเคมีชีวภาพครบวงจร ยกกระดับอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพที่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน โดยขยายการใช้เทคโนโลยีผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพ เป็นต้น

¹³ บทความ 10 เรื่องน่ารู้ด้วย 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายของไทย, กองบรรณาธิการศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ, เมษายน - มิถุนายน 2559, https://www2.mtec.or.th/th/e-magazine/admin/upload/299_23.

ทั้งนี้ประชากรโลกต้องการความยั่งยืนจึงได้สร้างมาตรฐานใหม่เกี่ยวกับเศรษฐกิจชีวภาพ เช่น บรรจุภัณฑ์ต้องใช้ไบโอพลาสติกจึงจะส่งไปขายได้ ซึ่งประเทศไทยมีภาคการเกษตรที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคอาเซียน และมีศักยภาพในการเป็นผู้นำ ดังนั้นนักลงทุนที่ต้องการจะลงทุนในอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพจะมาลงทุนในประเทศไทย หากประเทศไทยมีนโยบายอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพที่ชัดเจน

(2.5) อุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital)

ดิจิทัลถือเป็นแนวโน้มสำคัญของโลก ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมภาคการผลิตและต่อผู้บริโภคอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เมื่อพิจารณาผลกระทบและศักยภาพของประเทศไทยแล้ว จะสามารถแบ่งอุตสาหกรรมย่อยได้เป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มที่มาจากความต้องการด้านดิจิทัลของฐานธุรกิจ เช่น ธุรกิจพัฒนาและให้บริการซอฟต์แวร์ ธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ทั้งในและต่างประเทศที่มีการจัดตั้งศูนย์รวมและวิเคราะห์ข้อมูลผู้บริโภค เป็นต้น และกลุ่มที่ประเทศไทยสามารถพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมใหม่เพื่อการส่งออกได้ เช่น อุตสาหกรรมสื่อสร้างสรรค์และแอนิเมชัน และศูนย์นวัตกรรม วิจัย และออกแบบสำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์อนาคต

ทั้งนี้ทั่วโลกกำลังก้าวเข้าสู่เศรษฐกิจดิจิทัล (digital economy) อย่างเต็มตัวและเป็นมาตรฐานใหม่ในการด ารงชีพโดยเฉพาะธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ซึ่งประเทศไทยมีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถพอสมควร แต่การพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัลยังเติบโตค่อนข้างช้า ดังนั้นนักลงทุนจะมีความพร้อมและสามารถลงทุนได้ทันทีหากรัฐบาลมีนโยบายชัดเจน

จากที่นำเสนอมาข้างต้น อุตสาหกรรมเป้าหมายมีทั้งอุตสาหกรรมปัจจุบันที่ยกระดับเพื่อต่อยอดการเจริญเติบโต (First S-curve) และอุตสาหกรรมเพื่อยกระดับเศรษฐกิจไทยแบบก้าวกระโดด (New S-curve) ดังนั้นการที่ประเทศไทยจะสามารถเพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรมเป้าหมายได้นั้นจะต้องมีองค์ประกอบหลายอย่างที่จะเป็นการจูงใจให้นักลงทุนเข้ามาลงทุนในประเทศไทย เช่น

- การออกกฎหมายเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อให้มีหลักเกณฑ์และข้อกำหนดทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมายซึ่งจะทำให้ให้นักลงทุนเกิดความมั่นใจที่จะลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย
- การให้สิทธิและประโยชน์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสิทธิประโยชน์ทางภาษีและทางบัญชีเพื่อที่จะทำให้เกิดแรงจูงใจให้นักลงทุนอยากจะลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย
- การให้เงินทุนสนับสนุนนักลงทุนเพื่อให้นักลงทุนมีทุนที่เพียงพอในการลงทุนอุตสาหกรรมเป้าหมาย เนื่องจากอุตสาหกรรมเป้าหมายเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องใช้เงินลงทุนเป็นจำนวนมากทำให้นักลงทุนอาจจะไม่มีทุนไม่เพียงพอ การให้เงินทุนสนับสนุนจะทำให้ให้นักลงทุนมีความพร้อมในเรื่องเงินลงทุนเพื่อที่จะน มาลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย
- การลงทุนโครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ได้มาตรฐานเพื่อที่จะสร้างความพร้อมของอุตสาหกรรมที่จะลงทุน

นอกจากนี้รัฐบาลได้มีนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในรูปแบบการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม (Cluster) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมถึงศึกษาและเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ ซึ่งเป็นปัจจัยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engines) ของประเทศ โดยอุตสาหกรรมคลัสเตอร์ (Cluster) เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจที่จะอยู่บริเวณพื้นที่ตอนในที่เหมาะสมกับเป็นที่ตั้งธุรกิจที่เป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคต เช่น กิจการวิจัยและพัฒนา กิจการที่ใช้เทคโนโลยีสูงและใช้แรงงานน้อยโดยกรอบแนวทางการให้สิทธิประโยชน์ตามนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในรูปแบบคลัสเตอร์ในระยะแรก ประกอบด้วย 3 กลุ่มหลัก¹⁴ ดังนี้

(1) Super Cluster เป็นคลัสเตอร์สำหรับกิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต ได้แก่คลัสเตอร์ยานยนต์และชิ้นส่วน คลัสเตอร์เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์โทรคมนาคม คลัสเตอร์ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคลัสเตอร์ดิจิทัล ทั้งนี้มีสิทธิประโยชน์ด้านภาษี ได้แก่ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี และลดหย่อนภาษีร้อยละ 50 เพิ่มเติมอีก 5 ปี สำหรับกิจการเพื่ออนาคตที่มีความสำคัญสูงซึ่งกระทรวงการคลังจะพิจารณายกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุด 10-15 ปี ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับผู้เชี่ยวชาญชั้นนาระดับนานาชาติที่ทำงานในพื้นที่ที่กำหนดทั้งคนไทยและต่างชาติ

(2) คลัสเตอร์เป้าหมายอื่นๆ ได้แก่ คลัสเตอร์เกษตรแปรรูป คลัสเตอร์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มโดยมีสิทธิประโยชน์ด้านภาษี คือยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 3-8 ปี และลดหย่อนภาษีเงินได้ร้อยละ 50 เพิ่มอีก 5 ปี

(3) กิจการเป้าหมายที่จะส่งเสริมเป็นพิเศษในแต่ละคลัสเตอร์ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มสำคัญ คือโครงสร้างพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคลัสเตอร์ ได้แก่ กิจการฐานความรู้และกิจการโลจิสติกส์ และกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตที่มีความสำคัญสูง ได้แก่ กิจการต้นน้ำที่สำคัญของแต่ละคลัสเตอร์ โดยมีสิทธิประโยชน์ด้านภาษี คือ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี (ไม่จ ักดวงเงิน) และลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 50 เพิ่มเติมอีก 5 ปี

2.1.2 สารสำคัญและประโยชน์ของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมาย

การที่รัฐบาลมุ่งเน้นที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมาย รัฐบาลจึงได้ออกพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560 และได้มีการจัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานเรียกว่า “กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายอันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มีคณะกรรมการนโยบายเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายเป็นกรรมการกำหนดประเภท และลักษณะของกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมาย รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้สิทธิและประโยชน์ และมีคณะกรรมการสรรหาและเจรจาเป็นผู้ดำเนินการสรรหาและเจรจากับผู้ประกอบการเพื่อให้มีการลงทุนใน

¹⁴ รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจเรื่อง “การเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลัก”, สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ, <https://www.parliament.go.th/ewtcommittee/ewt/drive_econ/download/article/article_20170308103036>

อุตสาหกรรมเป้าหมายตามกรอบแนวทางในการสรรหาและเจรจาที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด รวมถึงพิจารณาอนุมัติให้ผู้ขอรับการส่งเสริมได้รับสิทธิและประโยชน์

การที่ผู้ประกอบการจะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้จะมี 2 กรณี คือ กรณีที่คณะกรรมการสรรหาและเจรจาเห็นว่าผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเป้าหมายรายหนึ่ง รายใดสมควรได้รับการพิจารณาให้สิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานจะแจ้งผู้ประกอบการรายนั้นให้ทราบว่าหากประสงค์จะได้รับการพิจารณา ให้เข้าสู่กระบวนการเจรจา เพื่อให้สิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ และกรณีที่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเป้าหมาย รายใดประสงค์จะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มายื่นข้อเสนอโครงการลงทุนต่อ ส.น.ก. เมื่อ ส.น.ก. ได้รับข้อเสนอโครงการลงทุนแล้ว ให้ดเนินการวิเคราะห์และเสนอความเห็น ต่อคณะกรรมการสรรหาและเจรจา เพื่อให้ความเห็นชอบในการเริ่มดำเนินการเจรจาโดย คณะกรรมการนโยบายจะนำไปพิจารณาและถ้าผู้ขอรับการส่งเสริมได้รับสิทธิและประโยชน์ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผู้ขอรับการส่งเสริมจะได้รับบัตรส่งเสริมซึ่งจะระบุรายละเอียด เกี่ยวกับเงื่อนไขในการประกอบกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมาย รวมทั้งสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ได้รับการส่งเสริมมีสิทธิได้รับทั้งสิทธิประโยชน์ในเรื่องทั่วไปและสิทธิประโยชน์ในเรื่องภาษีอากร

2.1.2.1 กฎหมายภาษีอากรที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ ประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมาย

ภายใต้สิทธิและประโยชน์สำหรับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเภท อุตสาหกรรมเป้าหมายนั้น การให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรมีความสำคัญมากส หรับนักลงทุน ที่จะเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายเนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยเป็นแรงจูงใจในการตัดสินใจ ให้กับนักลงทุนที่จะลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย สำหรับภาษีอากรที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมาย แบ่งได้ดังนี้

(1) ภาษีเงินได้นิติบุคคล

ภาษีเงินได้นิติบุคคล คือ ภาษีที่เรียกเก็บจากนิติบุคคลที่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีตามกฎหมาย ภาษีอากรที่ประมวลรัษฎากรกำหนด สำหรับธุรกิจธรรมดาทั่วไปในรูปแบบของบริษัทหรือห้าง หุ้นส่วน กิจการนั้นมีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยปัจจุบันผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้ นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร ได้แก่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่จดทะเบียนตามประมวล กฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ และหมายความรวมถึงนิติบุคคลอื่นๆ ที่ไม่ได้จดทะเบียนตามประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(2) ภาษีมูลค่าเพิ่ม

ภาษีมูลค่าเพิ่ม คือ ภาษีที่เก็บจากมูลค่าส่วนที่เพิ่มขึ้นจากคนทาธุรกิจขายสินค้าหรือ ให้บริการประเภทต่างๆ โดยผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มคือผู้ประกอบการ และผู้นำเข้าซึ่งรวมถึง ผู้ผลิต ผู้ให้บริการ ผู้ขายส่ง ผู้ขายปลีก ส่งออก ผู้นำเข้า ซึ่งมีรายได้ต่อปีตั้งแต่ 1,800,000 บาทขึ้นไป ไม่ว่าจะ เป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ตาม

(3) ภาษีหัก ณ ที่จ่าย

สำหรับภาษีหัก ณ ที่จ่าย นั้นมีความหมายคือภาษีที่ถูกหักไว้ล่วงหน้า หรือวิธีการจัดเก็บภาษีวิธีหนึ่งที่ทำให้ธุรกิจต้องเสียภาษีไว้ล่วงหน้า โดยกฎหมายกำหนดให้ผู้ที่ยื่นเงินมีหน้าที่หักภาษีไว้เมื่อมีการจ่าย ซึ่งเป็นไปตามประเภทของเงินได้และอัตราภาษีที่กำหนดหรือก็คือภาษีที่ถูกหักไว้ตั้งแต่ตอนผู้จ่ายจ่ายเงินได้ให้กับบริษัท

(4) ภาษีศุลกากร

เป็นการเก็บภาษีจากการนำเข้าสินค้าเพื่อเป็นก แพงภาษี และเก็บภาษีจากการส่งออก ทั้งนี้เพื่อป้องกันอุตสาหกรรมในประเทศและส่งเสริมการส่งออก

2.1.2.2 สิทธิประโยชน์ที่มีภายใต้พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560

จากการที่รัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560 เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมไทยเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน สิ่งจูงใจที่จะทำให้นักลงทุนเข้ามาลงทุนกับอุตสาหกรรมไทยได้นั้นคือสิทธิและประโยชน์ต่างๆ ที่นักลงทุนจะได้รับ ซึ่งพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560 ได้บัญญัติสิทธิและประโยชน์ต่างๆ ที่ให้แก่อุตสาหกรรมเป้าหมายในหมวด 3 มาตรา 23 ถึง มาตรา 27¹⁵ รวมถึงรัฐบาลได้ออกพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราภาษี (ฉบับที่ 641) พ.ศ. 2560¹⁶ ซึ่งในพระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 641 นี้ได้บัญญัติเกี่ยวกับการลดอัตราภาษีของของอุตสาหกรรมเป้าหมายตามกฎหมายว่าด้วยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายหรือกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน ดังนั้น สามารถแบ่งสิทธิและประโยชน์ที่มีภายใต้พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560 ได้ดังนี้¹⁷ คือ

สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีอากร

(1) ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมายตามระยะเวลาที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบห้าปีนับแต่วันที่ได้รับมีรายได้จากการประกอบกิจการนั้น อย่างไรก็ตาม ถ้าได้รับการให้ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้ รวมทั้งโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วจะไม่สามารถได้รับสิทธิประโยชน์ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนได้อีก

¹⁵ พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560, หมวด 3, สิทธิและประโยชน์

¹⁶ พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราภาษี (ฉบับที่ 641) พ.ศ. 2560

¹⁷ กลุ่มประชาสัมพันธ์และบริการห้องสมุดสำนักบริหารกลาง สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth), พิมพ์ครั้งที่ 1, กุมภาพันธ์ 2560, หน้า 30

(2) ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่นำเข้ามาเพื่อทำการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) หรือ ทาการทดสอบ

(3) เงินปันผลจากกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมายซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตลอดระยะเวลาที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น

สิทธิประโยชน์ทั่วไป

(1) ให้เงินสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการลงทุน การวิจัยและพัฒนา การส่งเสริมนวัตกรรม หรือการพัฒนาบุคลากรเฉพาะด้านของกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมายซึ่งการได้รับเงินสนับสนุนจะต้องเจรจากันอย่างเหมาะสมและเกิดความคุ้มค่ากับเงินที่สนับสนุนไปโดยมีประโยชน์ของภาคอุตสาหกรรมไทยและประเทศไทยเป็นหลัก

(2) การอนุญาตให้นำผู้เชี่ยวชาญ และช่างฝีมือชาวต่างชาติเข้ามาทำงานในประเทศ พร้อมการให้บริการขอวีซ่าและ Work Permit เป็นต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้กระบวนการส่งเสริมสามารถกระทำได้เบ็ดเสร็จภายในคณะกรรมการเพียงชุดเดียวเพื่อลดขั้นตอนและระยะเวลาในการดาเนินการ รวมถึงเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับนักลงทุน อย่างไรก็ตาม การให้สิทธิประโยชน์อื่นๆ ที่ให้ได้นั้นจะไม่รวมสิทธิประโยชน์ด้านภาษีเงินได้นิติบุคคลภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพราะต้องการลดความซับซ้อนของการให้สิทธิประโยชน์

ผู้ได้รับการส่งเสริมอาจได้รับสิทธิและประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้โดยผู้ได้รับการส่งเสริมต้องเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย

การพิจารณาสหสิทธิและประโยชน์สำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายต้องตระหนักและให้ความสำคัญกับการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณสนับสนุนและให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีความชัดเจน โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการเสนอให้กำหนดขอบเขตของกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายให้มีความชัดเจนในรายละเอียด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ลดความทับซ้อนในการดาเนินงาน รวมทั้งจะส่งผลให้การจัดสรรงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ที่รัฐบาลได้วางไว้ในการพัฒนาอุตสาหกรรมรวมทั้งการพัฒนาเพื่อยกระดับผู้ประกอบการให้มีศักยภาพที่สูงขึ้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมเชื่อมโยงไปสู่กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย

การใช้ประโยชน์จากกองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

นอกจากนี้ กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายยังได้มุ่งเน้นการพัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมให้มีความเข้มแข็ง โดยได้มีการบูรณาการดาเนินงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการพัฒนาตามนโยบายประเทศไทย 4.0 ทั้งในด้านการผลิตกำลังคน การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนในระบบทวิภาคีและสหกิจศึกษา

การพัฒนาแรงงานในอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยในปีพ.ศ. 2561 มีการวางแผนการพัฒนาแรงงานภาคอุตสาหกรรมจำนวนประมาณ 100,000 คน ซึ่งในส่วนของพัฒนาผู้ประกอบการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในห่วงโซ่การผลิตและเป็นรากฐานในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศจากการสร้างความเข้มแข็งภายใน (Local Economy) โดยมุ่งเน้นการพัฒนาผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ไปสู่การเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอัจฉริยะ (Smart SMEs) โดยในยุคประเทศไทย 4.0 เริ่มจากการกระตุ้นให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญของการปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินธุรกิจตามแนวคิดแบบเดิมๆ ไปสู่การดำเนินธุรกิจที่ทันสมัยและก้าวทันโลก รู้จักนำเทคโนโลยีและระบบดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ รวมทั้ง เชื่อมโยงกับวิสาหกิจขนาดใหญ่ เป็นผู้ที่เริ่มกระบวนการตั้งแต่การจัดซื้อจัดหา การผลิต การจัดหาหน่าย การขนส่งและการจัดเก็บ (Supply Chain) ที่เข้มแข็ง โดยได้ปรับรูปแบบ แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยบูรณาการซึ่งการดำเนินงานเหล่านี้จะมีส่วนช่วยในการพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการให้มียอดความรู้เพิ่มขึ้น สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีโอกาสประสบความสำเร็จในที่สุด ซึ่งเมื่อผู้ประกอบการมียอดความรู้ที่ความเข้มแข็งแล้ว หากต้องการเงินลงทุนเพื่อที่จะใช้ขยายกิจการหรือลงทุนใหม่ก็สามารถอาศัยกองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายซึ่งถือเป็นอีกหนึ่งกลไกเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการยุคประเทศไทย 4.0 ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้นและสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเข้ามาช่วยทดแทนการผลิตแบบเดิมๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการผลิตมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นอีกหนึ่งแหล่งเงินทุนที่จะรองรับผู้ประกอบการให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากยิ่งขึ้น ขอเพียงแค่กิจการนั้นๆ ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายกหนด

กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายภายใต้พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560 จะเป็นการเพิ่มเครื่องมือชักจูงนักลงทุนเพื่อการลงทุนเพื่อให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันกับประเทศคู่แข่งในการดึงให้กิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่สำคัญ (Investment-led growth) มาลงทุน โดยมุ่งเน้นอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพของประเทศ สร้างประโยชน์อย่างสูงต่อเศรษฐกิจและสังคม และสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้อย่างยั่งยืน

2.2 ปัญหาของอุตสาหกรรมเป้าหมายในประเทศไทย

ปัญหาของอุตสาหกรรมเป้าหมายในประเทศไทยส่วนใหญ่จะมาจากความไม่พร้อมในด้านต่างๆ ของประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นเรื่องระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เทคโนโลยีและนวัตกรรมต่างๆ ที่อยู่ในระดับต่ำ และปัญหาขาดแคลนช่างเทคนิคที่มีทักษะในการปฏิบัติงานและมีความรู้ความสามารถ รวมถึงปัญหาที่เกิดจากภาษีเงินได้ของอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ประเทศไทยให้สิทธิและประโยชน์ว่ามีแรงจูงใจสำหรับนักลงทุนที่เพียงพอหรือไม่

อุตสาหกรรมเป้าหมายในประเทศไทย จะได้รับสิทธิและประโยชน์ทางภาษีจากรัฐบาลไทย แต่ปัจจุบัน ประเทศต่างๆ ต้องการที่จะให้นักลงทุนเข้าไปลงทุนในประเทศตัวเองเพื่อที่จะกระตุ้นให้เศรษฐกิจของประเทศพัฒนาจึงทำให้เกิดการการแข่งขันในเรื่องการลงทุนกันสูง และหนึ่งในแรงจูงใจที่จะทำให้นักลงทุนตัดสินใจเลือกลงทุนในประเทศต่างๆ นั้นคือสิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรที่นักลงทุนจะได้รับ แต่เนื่องจากสิทธิและประโยชน์ทางภาษีที่ประเทศไทยให้แก่อุตสาหกรรมเป้าหมายนั้น ยังมีข้อจำกัด ซึ่งอาจจะส่งผลให้นักลงทุนตัดสินใจที่จะเลือกลงทุนในประเทศอื่น ซึ่งปัญหาหลักๆ จะแบ่งประเด็นได้ดังนี้

(1) ระยะเวลาการให้สิทธิและประโยชน์ทางด้านภาษีอากร

ระยะเวลาการให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรของอุตสาหกรรมเป้าหมาย แม้จะมีระยะเวลาที่ให้การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลไม่ต่างจากประเทศสิงคโปร์และประเทศแคนาดาแต่ทั้งสองประเทศมีการให้ระยะเวลาการให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 15 ปี โดยเฉพาะประเทศสิงคโปร์ที่เป็นประเทศคู่แข่งสำคัญที่มีความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ มากกว่าประเทศไทย ดังนั้นการที่ประเทศไทยให้ระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลน้อยกว่าประเทศสิงคโปร์อาจจะทำให้นักลงทุนตัดสินใจที่จะไม่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยก็เป็นไปได้

(2) ค่าใช้จ่ายด้านการลงทุนที่สามารถนำมาใช้เป็นค่าใช้จ่ายด้านภาษี

การแบ่งค่าใช้จ่ายมาเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษี ควรจะมีการยืดหยุ่นในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านการลงทุนของอุตสาหกรรมเป้าหมายเนื่องจากการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายต้องใช้เงินลงทุนเป็นจำนวนมากและกว่าจะได้กำไรกลับมาต้องใช้เวลาที่ค่อนข้างนานประกอบกับรัฐบาลได้ให้สิทธิประโยชน์ในการยกเว้นภาษีเป็นระยะเวลานานทำให้ช่วงที่อุตสาหกรรมเป้าหมายได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลก็ไม่ต้องเสียภาษีในช่วงนั้น ดังนั้นถ้ารัฐบาลยืดหยุ่นเรื่องการนำค่าใช้จ่ายจากการลงทุนมาคิดเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษีที่สามารถยืดหยุ่นให้ใช้ระยะเวลานานยิ่งขึ้นจะเป็นการจูงใจนักลงทุนได้

(3) การให้สิทธิและประโยชน์ในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา

รัฐบาลควรจะทำให้ความสำคัญของทรัพย์สินทางปัญญามากขึ้นเพราะทรัพย์สินทางปัญญาเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้ประเทศเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ดังนั้นรัฐบาลควรจะมีการให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีแก่อุตสาหกรรมเป้าหมายที่สามารถคิดค้นทรัพย์สินทางปัญญาได้เพื่อเป็นการกระตุ้นให้อุตสาหกรรมเป้าหมายที่รัฐบาลต้องการให้พัฒนาในเรื่องนวัตกรรมอยู่แล้วมีการวิจัยและพัฒนาในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาให้มากยิ่งขึ้น

แม้ว่ารัฐบาลจะให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีแก่อุตสาหกรรมเป้าหมายในประเทศไทยที่ค่อนข้างมากแต่ก็อาจจะยังไม่เพียงพอที่จะเป็นแรงจูงใจให้กับนักลงทุนที่ต้องการที่จะเลือกมาลงทุนกับประเทศต่างๆ ซึ่งจะเห็นได้จากปัญหาทั้งสามข้อที่ได้กล่าวไปแล้ว และเมื่อมีการเปรียบเทียบกับ

สิทธิและประโยชน์ทางภาษีกับกฎหมายต่างประเทศ พบว่าในประเทศสิงคโปร์และประเทศแคนาดา กำหนดให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีที่สูงมากเพื่อเป็นการจูงใจให้นักลงทุนเพื่อที่จะตัดสินใจลงทุนในประเทศ ถึงแม้ว่าทั้งสองประเทศจะเป็นประเทศที่มีการพัฒนาทางอุตสาหกรรมและนวัตกรรมแล้วก็ตาม แต่ทั้งสองประเทศก็ยังให้ความสำคัญถึงสิทธิและประโยชน์ทางภาษีเพื่อที่จะเป็นการเพิ่มแรงจูงใจให้นักลงทุนอีกด้วย

บทที่ 3

หลักการทั่วไปและการให้สิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมาย ของกฎหมายประเทศสิงคโปร์และประเทศแคนาดา

ในปัจจุบันหลายประเทศผลักดันการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศตัวเองอย่างชัดเจนโดยอาจจะมีการกำหนดเขตเศรษฐกิจพิเศษขึ้นมาเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมายหรืออาจจะให้สิทธิและประโยชน์ต่างๆ สำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ตัวอย่างเช่น

ประเทศ	ประเภทของอุตสาหกรรมเป้าหมาย ¹⁸
จีน	เขตเศรษฐกิจการลงทุนพิเศษเซินเจิ้นเป็นโครงการนำร่องในปีพ.ศ. 2523 โดยมีประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายคือกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการส่งออก ส่งผลให้ในปีพ.ศ. 2557 ประชากรจีนมีรายได้ต่อหัวสูงกว่าประเทศไทย
ญี่ปุ่น	เขตเศรษฐกิจการลงทุนพิเศษ หรือโทกุ (Tokku) เป็นเครื่องมือหลักเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่น
เกาหลีใต้	8 เขตเศรษฐกิจพิเศษมีอินซอนเป็นหลักโดยมีอุตสาหกรรมเป้าหมายคือ ธุรกิจขนส่ง (Logistics) และธุรกิจการบิน
มาเลเซีย	5 เขตเศรษฐกิจการลงทุนพิเศษส่วนใหญ่ตั้งอยู่ฝั่งตะวันออกโดยมุ่งการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตขั้นสูงและปรับปรุงอุตสาหกรรมเดิมให้ทันสมัยซึ่งทำให้ในปีพ.ศ. 2557 มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจร้อยละ 6
สิงคโปร์	อุตสาหกรรมเป้าหมายคือกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการใช้เทคโนโลยี ทักษะ หรือความรู้ใหม่เพื่อยกระดับมาตรฐานในการผลิตหรือให้บริการ
แคนาดา	เขตเศรษฐกิจพิเศษควิเบคโดยมีประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายคือกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต โกดังเก็บสินค้าเพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าของอุตสาหกรรมขนส่ง
เวียดนาม	อุตสาหกรรมเป้าหมายมุ่งเน้นอุตสาหกรรมการผลิต และปิโตรเคมีซึ่งสามารถรักษาอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้ร้อยละ 6 ต่อปี

¹⁸ 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth), คณะทำงานส่งเสริมการลงทุนภาคเอกชน, <http://planning2.mju.ac.th/government/20111119104835_planning/Doc_25590823143643_582646.pdf>

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าปัจจุบันทุกประเทศให้ความสำคัญกับการลงทุนในอุตสาหกรรมที่มีการใช้เทคโนโลยีใหม่หรือใช้ความรู้ในการผลิตขั้นสูงเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนา และส่งเสริมนวัตกรรมหรือเรียกว่า “อุตสาหกรรมเป้าหมาย” โดยจะเห็นว่าสองประเทศที่เป็นประเทศที่น่าสนใจสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย คือ ประเทศสิงคโปร์และประเทศแคนาดา เนื่องจากประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศที่อยู่ในภูมิภาคอาเซียนเช่นเดียวกับประเทศไทยและประสบความสำเร็จในเรื่องการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ต้องใช้นวัตกรรม ส่วนประเทศแคนาดานั้นเป็นประเทศที่มีการลงทุนด้านอุตสาหกรรมขั้นสูงเป็นจำนวนมากและเป็นประเทศที่อยู่กลุ่มประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำของโลก (G8) ดังนั้นผู้เขียนจึงเลือกพิจารณาลักษณะและมาตรการการให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีที่รัฐบาลของประเทศสิงคโปร์และประเทศแคนาดาได้ให้แก่ผู้ลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อหาจุดเด่นด้านสิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรที่จะเป็นการเพิ่มแรงจูงใจให้นักลงทุนเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายในประเทศไทยให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของรัฐบาลที่ต้องการให้ประเทศไทยเป็นประเทศไทย 4.0 ที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมเพื่อให้เศรษฐกิจของประเทศไทยพัฒนาได้อย่างยั่งยืน

3.1 ประเทศสิงคโปร์

โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศสิงคโปร์แตกต่างจากประเทศไทย เนื่องจากสภาพภูมิศาสตร์ของประเทศที่เป็นเกาะมีพื้นที่ขนาดเล็ก ส่งผลให้นโยบายการพัฒนาประเทศของสิงคโปร์มุ่งเน้นด้านการค้าบริการเป็นหลัก โดยปีพ.ศ. 2559 เศรษฐกิจของสิงคโปร์เติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 2 เมื่อเทียบกับปีพ.ศ. 2558 ที่มีการเติบโตร้อยละ 1.9 ซึ่งอุตสาหกรรมทุกภาคส่วนมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมภาคการผลิต ภาคการบริการอื่น ๆ รวมถึงการโทรคมนาคมและสารสนเทศ การคมนาคม และคลังสินค้า เป็นอุตสาหกรรมหลักที่สนับสนุนให้การเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) ของประเทศสิงคโปร์ปีพ.ศ. 2559 มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น คิดเป็นมูลค่า ณ ราคาตลาดปัจจุบันเท่ากับ 410.3 พันล้านเหรียญสิงคโปร์ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 2 เมื่อเทียบกับปีพ.ศ. 2558 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการสนับสนุนจากภาคอุตสาหกรรมการผลิตที่เติบโตสูงขึ้นถึงร้อยละ 3.5 เมื่อเทียบกับปีพ.ศ. 2558 ซึ่งกลุ่มที่สนับสนุนการเติบโต ได้แก่ กลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ และชีวการแพทย์¹⁹ แต่เนื่องจากสภาพภูมิศาสตร์ของประเทศสิงคโปร์อาจจะไม่เอื้ออำนวยต่อการลงทุนสำหรับอุตสาหกรรมใหญ่ที่อาจจะต้องใช้พื้นที่เป็นจำนวนมาก ดังนั้นรัฐบาลสิงคโปร์จึงเน้นไปที่การลงทุนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพที่จะให้อุตสาหกรรมนั้นต่อยอดและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศและทำให้ประเทศสิงคโปร์ได้รับประโยชน์จากอุตสาหกรรมนั้นที่จะนำมาพัฒนาประเทศได้อย่างยั่งยืนยิ่งขึ้น

นอกจากนี้หน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศสิงคโปร์ได้ร่วมมือกันพัฒนานวัตกรรมต่างๆ เช่น หน่วยงาน SPRING Singapore มีนโยบายให้การส่งเสริมบริษัทสิงคโปร์เพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรม 4.0 เช่น บริษัท Pixel Automation Pte. Ltd. ได้รับความช่วยเหลือในด้านการวิจัยและพัฒนา ระบบ industrial automation systems ใช้ชื่อว่า “Cell” ช่วยผู้ผลิตสร้างโรงงานที่สามารถผลิตสินค้าตามความต้องการของลูกค้าเพื่อให้การผลิตรวดเร็วขึ้น โดยจะพัฒนาเป็นการผลิตแบบแยกส่วนแทนที่จะต้องลงทุนในการจัดตั้งอุปกรณ์สำหรับการผลิตสินค้าใหม่ทุกครั้งโดยผู้ผลิต

¹⁹ รายงานเศรษฐกิจสิงคโปร์ ปี 2559 และคาดการณ์ ปี 2560, ที่มา <http://www.ditp.go.th/contents_attach/164968/164968>

สามารถสลับชิ้นส่วนของเครื่องจักรสำหรับการผลิตสินค้าที่แตกต่างกันได้ในเครื่องจักรเพียงเครื่องเดียว ซึ่งนอกจากผู้ผลิตจะใช้เครื่องจักรเพื่อผลิตสินค้าชนิดหนึ่งแล้วยังสามารถนำชิ้นส่วนอย่างน้อย 70% ของเครื่องจักรเดิมมาใช้ใหม่เพื่อผลิตสินค้าต่างชนิดแทนการเปลี่ยนเครื่องใหม่ทั้งหมดเป็นการประหยัดต้นทุนการผลิตในส่วนเครื่องจักร

ดังนั้นจะเห็นว่ารัฐบาลสิงคโปร์ให้ความสำคัญกับการพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อที่จะนำนวัตกรรมนั้นมาช่วยต่อยอดสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศสิงคโปร์ได้อย่างยั่งยืน รวมถึงสามารถช่วยในเรื่องการลงทุนในอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่ต้องใช้การลงทุนและพื้นที่เป็นจำนวนมากให้ลดขนาดและจำนวนเงินที่จะต้องลงทุนลงเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ต้องการจะมาลงทุนที่ประเทศสิงคโปร์อีกด้วย

3.1.1 อุตสาหกรรมที่เข้าข่ายได้รับสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายในประเทศสิงคโปร์

ประเทศสิงคโปร์ได้ให้สิทธิและประโยชน์ต่างๆ ทั้งในเรื่องทั่วไปและเรื่องเกี่ยวกับภาษีอากรสำหรับประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายตั้งแต่ปีพ.ศ. 2557²⁰ โดยอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศสิงคโปร์จะมุ่งเน้นในเรื่องการใช้เทคโนโลยีใหม่ ทักษะ หรือความรู้เพื่อยกระดับมาตรฐานในการผลิตหรือการให้บริการ เช่น การจัดอบรมพนักงานเพื่อให้ความรู้ด้านเทคโนโลยีใหม่เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งบริษัทที่ต้องการได้รับสิทธิจะต้องปรึกษาเจ้าหน้าที่ของหน่วยส่งเสริมการลงทุนในสิงคโปร์ (Economic Development Board : EDB) ซึ่งหน่วยส่งเสริมการลงทุนในสิงคโปร์นี้จะได้รับอำนาจในดูแลนักลงทุนที่จะลงทุนในประเทศสิงคโปร์ โดยจะเป็นผู้กำหนดขอบเขตเกี่ยวกับกิจการลงทุน รวมถึงสิทธิและประโยชน์ต่างๆ ที่นักลงทุนจะได้รับจากการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายในประเทศสิงคโปร์ สำหรับสิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรที่รัฐบาลให้แก่ักลงทุนนั้น รัฐบาลสิงคโปร์ได้บัญญัติกฎหมายการส่งเสริมการลงทุนที่มีการใช้เทคโนโลยีใหม่ ทักษะ หรือความรู้เพื่อยกระดับมาตรฐานในการผลิตหรือการให้บริการ (Pioneer Incentive)²¹ ซึ่งได้ให้อำนาจแก่หน่วยส่งเสริมการลงทุนในประเทศสิงคโปร์ให้สามารถนำกฎหมายการลดอัตราภาษีไปใช้สำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศสิงคโปร์ที่รัฐบาลสิงคโปร์ได้กำหนดไว้ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศสิงคโปร์มีดังนี้²²

- (1) อุตสาหกรรมการผลิต (Electronic) ที่มุ่งเน้นในเรื่องการใช้เทคโนโลยีใหม่โดยจะเน้นไปทางอุปกรณ์ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ขนาดเล็ก (Gadget) hard disk driver แบตเตอรี่สำหรับสมาร์ทโฟน และในอนาคตประเทศสิงคโปร์วางแผนที่จะเป็นผู้บุกเบิกอุตสาหกรรมเกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) และยานยนต์ประเภทอัตโนมัติ (Autonomous Vehicles)

²⁰ Pioneer Incentive: Tax Treatment of Gains and Losses from a Separate Trade, ที่มา:

<https://www.iras.gov.sg/irashome/uploadedFiles/IRASHome/eTax_Guides/etaxguide_CT_Pioneer%20incentive_gains%20losses%20of%20separate%20trade_2014_08_29_>

²¹ Inland Revenue Authority of Singapore [SG], ที่มา < https://www.iras.gov.sg/irashome/e-Tax_Guides/?taxtype=&industry=&topic=&year=&keywords=pioneer%20incentive>

²² EBD Singapore, (<https://www.edb.gov.sg>)

(2) อุตสาหกรรมประเภทอากาศยาน (Aerospace) โดยมุ่งเน้นเกี่ยวกับการให้บริการครบวงจรเกี่ยวกับอุตสาหกรรมอากาศยานไม่ว่าจะเป็นการซ่อมแซม การบำรุง และการปรับปรุง

(3) อุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นเรื่องความคิดสร้างสรรค์ (Creative Industries) โดยจะมุ่งเน้นที่มีการสร้างแบรนด์สินค้าของตัวเองและส่งเสริมให้เป็นที่รู้จักเพื่อที่จะส่งออกไปขายได้ทั่วโลก

(4) อุตสาหกรรมประเภทพลังงานและเคมีภัณฑ์ (Energy and Chemicals) โดยมุ่งเน้นเรื่องการผลิตพลังงานและเคมีภัณฑ์เพื่อที่จะทำให้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆ

(5) อุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communications Technology) ซึ่งจะมุ่งเน้นการเชื่อมต่อระหว่างประเทศโดยใช้ระบบดิจิทัลในการเชื่อมต่อข้อมูล

(6) อุตสาหกรรมประเภทการขนส่งและการบริหารจัดการ การจัดซื้อ และจัดหาหน่วย (Logistics and Supply Chain Management) โดยมุ่งเน้นที่จะเป็นศูนย์กลางเรื่องการขนส่งและการบริหารจัดการการจัดซื้อและจัดหาหน่วยที่มีความปลอดภัยและมีประสิทธิภาพสูง

(7) อุตสาหกรรมเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Medical Technology) โดยจะมุ่งเน้นที่ผลิตภัณฑ์ด้านเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่หลากหลายได้มาตรฐานรวมถึงเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ที่มีคุณภาพและมูลค่าที่สูงโดยจะต้องอาศัยความสามารถในด้านการออกแบบและด้านวิศวกรรม

(8) การให้บริการที่มีประสิทธิภาพ (Professional Service) มุ่งเน้นที่จะต้องเป็นผู้นำทางความคิดเพื่อที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องนวัตกรรมต่างๆ รวมทั้งการให้คำปรึกษาด้านการเงิน การบัญชี กฎหมายและการตลาด

นอกจากประเทศสิงคโปร์จะมีการกำหนดประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายแล้วก็ยังมี การแต่งตั้งคณะกรรมการเจ้าหน้าที่ของหน่วยส่งเสริมการลงทุน (Economic Development Board : EDB) เพื่อเข้ามาช่วยเหลือในเรื่องของหลักเกณฑ์ในการยื่นคำร้องรับสิทธิรวมถึงอัตราภาษีที่ได้รับ ยกเว้นหรือได้รับลดหย่อนของผู้ลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย

3.1.2 สิทธิและประโยชน์ สำหรับประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายในประเทศสิงคโปร์

ประเทศสิงคโปร์ให้สิทธิและประโยชน์ต่างๆ มากมายสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยสิทธิ และประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรสำหรับประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายมีดังต่อไปนี้

(1) ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุดเป็นระยะเวลา 15 ปี สำหรับอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีใหม่โดยใช้ทักษะ หรือความรู้เพื่อยกระดับมาตรฐานในการผลิตหรือการให้บริการ²³

²³ Pioneer Incentive,

<<https://www.iras.gov.sg/irashome/e-Tax- Guides/?taxtype=&industry=&topic=&year=&keywords=Pioneer%20 Incentive>>

และอาจจะได้เงินสนับสนุนมากกว่าร้อยละ 30 ของต้นทุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการค้นคว้าใหม่ๆ ซึ่งจะได้รับเงินสนับสนุนค่าพัฒนาผลิตภัณฑ์เป็นระยะเวลา 3 ปี

3.1.3 ผลลัพธ์ของการลงทุนจากการให้สิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายในประเทศสิงคโปร์

จากการที่รัฐบาลสิงคโปร์ได้ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายโดยการให้สิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรและสิทธิประโยชน์ต่างๆ จึงทำให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมของประเทศสิงคโปร์อย่างต่อเนื่อง โดยนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 ที่รัฐบาลสิงคโปร์ได้ให้สิทธิและประโยชน์ต่างๆ สำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายจึงส่งผลให้การลงทุนในประเทศสิงคโปร์เติบโตขึ้น โดยจะเห็นได้จากการลงทุนในประเทศสิงคโปร์ในช่วงปี พ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2559 เป็นดังนี้²⁸

การเปรียบเทียบการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของประเทศสิงคโปร์ในระหว่างปีพ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2559

การลงทุนในอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น/(ลดลง)	จำนวนเงิน (ล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา) (พ.ศ.)			
	2556	2557	2558	2559
การผลิต	(1,195)	1,537	(2,423)	324
อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์	(1,613)	1,613	(1,033)	(117)
ผลิตภัณฑ์เคมีภัณฑ์	(127)	987	(2,364)	(58)

การเปรียบเทียบการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศของภาคอุตสาหกรรมประเทศสิงคโปร์ปีพ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2560

ภาคอุตสาหกรรม	การเติบโตร้อยละ (พ.ศ.)				
	2556 ²⁹	2557 ³⁰	2558	2559 ³¹	2560 ³²
การเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวม	2.6	3.3	1.9	2.0	3.5

ดังนั้นจะเห็นว่านับตั้งแต่ปีพ.ศ. 2557 เศรษฐกิจของประเทศสิงคโปร์ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมหรือการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมก็เติบโตขึ้นอย่างก้าวกระโดดซึ่งเป็นผลมาจากสิทธิและประโยชน์ต่างๆ ทั้งด้านทั่วไปและทางภาษีอากรที่ประเทศสิงคโปร์ให้กับประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมาย จึงส่งผลให้เศรษฐกิจในประเทศสิงคโปร์เติบโตขึ้นในพ.ศ. 2557 แต่อย่างไรก็ตามในปีพ.ศ. 2558 เป็นต้นมาการลงทุนในประเทศสิงคโปร์และการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศได้ลดต่ำลงสืบเนื่องมาจากผลกระทบจากเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวอันเนื่องมาจากภาวะหนี้สิน

²⁸ Investment Commitments In Manufacturing and Services By Industry, Department of Statistics Singapore, <<http://www.tablebuilder.singstat.gov.sg/publicfacing/createDataTable.action?refId=12436>>

²⁹ Republic of Singapore, <http://cebf.utcc.ac.th/upload/aec_file/file_th_3d04y2014.pdf>

³⁰ สรุปสถานะเศรษฐกิจสิงคโปร์ ปี 2558, <http://www.ditp.go.th/contents_attach/145194/145194.pdf>

³¹ สรุปสถานะเศรษฐกิจสิงคโปร์ ปี 2559, <http://www.ditp.go.th/contents_attach/164968/164968.pdf>

³² ข่าวเศรษฐกิจ ส นักข่าววินโไฟแควสต์ , <IQ, <http://www.ryt9.com/s/iq28/2762245>>, 2 มกราคม 2561

ในยุโรปและเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาที่ยังฟื้นตัวไม่เต็มที่จึงส่งผลต่อภาคการผลิตและการส่งออกสินค้าของประเทศสิงคโปร์อย่างมาก เนื่องจากยุโรปมีการลงทุนกว่าร้อยละ 27 ของเงินลงทุนทั้งหมดของประเทศสิงคโปร์ อย่างไรก็ตามหลังจากภาวะเศรษฐกิจโลกเริ่มดีขึ้นในช่วงพ.ศ. 2559 การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมของสิงคโปร์ก็เติบโตมากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่เป็นอุตสาหกรรมเป้าหมาย เช่น อุตสาหกรรมภาคการผลิต ภาคการบริการอื่น ๆ การคมนาคมและคลังสินค้าซึ่งเป็นอุตสาหกรรมหลักที่สนับสนุนให้การเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศสิงคโปร์ในปีพ.ศ. 2559 มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น คิดเป็นมูลค่า ณ ราคาตลาดปัจจุบันเท่ากับ 410.3 พันล้านเหรียญสิงคโปร์³³ ดังนั้นการที่ประเทศสิงคโปร์ให้สิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรแก่ประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายส่งผลให้การเจริญเติบโตในภาคอุตสาหกรรมของประเทศสิงคโปร์เติบโตขึ้น ดังจะเห็นได้จากอัตราการเติบโตทางภาคเศรษฐกิจและภาคอุตสาหกรรมของประเทศสิงคโปร์ระหว่างปีพ.ศ. 2559 และ พ.ศ. 2560 ตามตารางดังนี้

การเปรียบเทียบอัตราการเติบโตของภาคเศรษฐกิจและภาคอุตสาหกรรมประเทศสิงคโปร์พ.ศ. 2559 และ พ.ศ. 2560

การเจริญเติบโตภาคอุตสาหกรรม (ร้อยละ)	2559 ³⁴	2560 ³⁵
การผลิต	3.6	10.1
การคมนาคมขนส่งและคลังสินค้า	2.3	4.8
การโทรคมนาคมและสารสนเทศ	2.3	3.3
การเงินและการประกัน	0.7	4.8

จากตารางจะเห็นว่าอุตสาหกรรมที่เติบโตมาเป็นอันดับที่ 1 คืออุตสาหกรรมการผลิตโดยหลังจากที่เศรษฐกิจโลกเริ่มดีขึ้นในปีพ.ศ. 2559 ภาคอุตสาหกรรมของประเทศสิงคโปร์ก็กลับมาเติบโตขึ้นแบบก้าวกระโดด ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลมาจากผลผลิตของกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์และกลุ่มวิศวกรรมต่างๆ โดยในเดือนมกราคม พ.ศ. 2561 กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศสิงคโปร์เติบโตเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 17.9³⁶

ตัวอย่างของบริษัทที่ลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายในประเทศสิงคโปร์ในปีพ.ศ. 2560 คือบริษัท ExxonMobil ที่ลงทุนในอุตสาหกรรมโรงกลั่นน้ำมันในประเทศสิงคโปร์ โดยบริษัท ExxonMobil เป็นบริษัทน้ำมันรายใหญ่ของโลกได้ขยายโรงกลั่นน้ำมันในประเทศสิงคโปร์เพื่อเพิ่มกำลังการผลิตในส่วนของน้ำมันพื้นฐานที่ใช้สำหรับการผลิตน้ำมันหล่อลื่นซึ่งได้เริ่มก่อสร้างในปีพ.ศ. 2560 การขยายฐานการผลิตของบริษัท ExxonMobil สะท้อนให้เห็นว่าประเทศสิงคโปร์เป็นฐาน

³³ รายงานเศรษฐกิจสิงคโปร์ 2559 : Ministry of Trade and Industry, Singapore, <http://www.ditp.go.th/contents_attach/164968/164968.pdf>

³⁴ สรุปภาวะเศรษฐกิจสิงคโปร์ ปี 2559, <http://www.ditp.go.th/contents_attach/164968/164968.pdf>

³⁵ เศรษฐกิจสิงคโปร์ปี 2560, <http://www.ditp.go.th/ditp_pdf.php?filename=contents_attach/216195/216195pdf&title=216195>

³⁶ รายงานเศรษฐกิจสิงคโปร์, <http://www.ditp.go.th/ditp_pdf.php?filename=contents_attach/221512/221512.pdf&title=221512>

สำคัญในภูมิภาคเอเชียที่จะสามารถช่วยเพิ่มโอกาสของธุรกิจภูมิภาคนี้ได้ ทั้งนี้ประเทศสิงคโปร์มีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนในการเพิ่มประสิทธิภาพของโรงงานที่มีอยู่ ซึ่งจะช่วยให้มีการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาวของภาคพลังงานและเคมีภัณฑ์ในประเทศสิงคโปร์ อีกบริษัทที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายในประเทศสิงคโปร์คือบริษัท Dyson ซึ่งเป็นบริษัทดาเนินธุรกิจเกี่ยวกับเทคโนโลยีซึ่งบริษัท Dyson ได้เปิดศูนย์วิจัยและพัฒนาที่ Singapore's Science Park ด้วยเงินลงทุน 587 ล้านดอลลาร์สิงคโปร์ โดยศูนย์วิจัยและพัฒนาแห่งนี้จะเน้นการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่ออนาคต รวมถึงการพัฒนาาระบบปัญญาประดิษฐ์ เครื่องจักรเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง พลศาสตร์ของไหล และระบบวิเคราะห์ข้อมูลจากรูปภาพ ซึ่งจะทำให้เป็นศูนย์เทคโนโลยีระดับโลกที่ยอดเยี่ยมและนำไปสู่การวิจัยและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันบริษัท Dyson มีพนักงาน 1,100 คนในประเทศสิงคโปร์ และมีแผนการจะเพิ่มที่วิศวกรในสิงคโปร์อีกกว่าร้อยละ 50 โดยจะเป็นวิศวกรที่มีความสามารถในหลากหลายสาขา รวมถึงสาขาเกี่ยวกับการเชื่อมต่อมอเตอร์เซ็นเซอร์หุ่นยนต์ และซอฟต์แวร์ ซึ่งใน 5 ปีข้างหน้าศูนย์พัฒนาและวิจัยแห่งนี้จะสามารถสร้างงานเพิ่มขึ้นอีกกว่า 190 ตำแหน่ง ทั้งนี้รัฐบาลสิงคโปร์ยังทำงานร่วมกับพันธมิตรในอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อสนับสนุนนวัตกรรมและการเข้าสู่ตลาดสากล ด้วยความมุ่งมั่นที่จะทำให้บริษัทในประเทศสิงคโปร์มีโอกาสเติบโตในอุตสาหกรรมที่ทันสมัยมากขึ้น เช่น การผลิตขั้นสูง และเศรษฐกิจดิจิทัล ซึ่งจะสามารถช่วยสร้างงานที่ดีแก่ประชาชนชาวสิงคโปร์ได้ในอนาคต³⁷

จากที่นำเสนอมาข้างต้นจะเห็นว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนที่เพิ่มสูงขึ้นในประเทศสิงคโปร์เกิดขึ้นจากผลผลิตของกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มวิศวกรรม กลุ่มการผลิตสินค้าทั่วไป กลุ่มชีวการแพทย์ และกลุ่มวิศวกรรมการขนส่ง³⁸ ซึ่งอุตสาหกรรมที่เติบโตขึ้นของประเทศสิงคโปร์ส่วนใหญ่จะเกิดจากอุตสาหกรรมเป้าหมายที่รัฐบาลสิงคโปร์ให้สิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรจึงทำให้การลงทุนมีการลงทุนในกลุ่มของอุตสาหกรรมเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง การลงทุนของในอุตสาหกรรมเป้าหมายไม่เพียงแต่จะช่วยให้ประเทศสิงคโปร์มีรายได้มากขึ้นเท่านั้น แต่ยังสามารถช่วยการจ้างงานเพิ่มขึ้น และเป็นการพัฒนาระดับทักษะฝีมือและความชำนาญของแรงงานอีกด้วย โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่ต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิตที่จะต้องมีการคิดค้น วิจัย และพัฒนาผลิตภัณฑ์อยู่ตลอดเวลาเพื่อก้าวเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้รัฐบาลสิงคโปร์จึงส่งเสริมและสนับสนุนให้บริษัทต่างๆ มีแผนการเพื่อการฝึกอบรมแรงงานอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้มีความสามารถทางานกับเทคโนโลยีใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้บริษัทและพนักงานมีรายได้สูงขึ้น ทำให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลให้การเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศสิงคโปร์สูงขึ้นตามเช่นกัน โดยจะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของรัฐบาลที่ต้องการให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะต้องมีการวิจัย ค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ และทำให้เกิดการจ้างแรงงานที่มีฝีมือ ทักษะและความชำนาญเพื่อให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตขึ้นต่อไป

³⁷ เศรษฐกิจการลงทุนประเทศสิงคโปร์, กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ, < http://www.ditp.go.th/contents_attach/163683/163683.pdf>

³⁸ รายงานเศรษฐกิจสิงคโปร์, <http://www.ditp.go.th/ditp_pdf.php?filename=contents_attach/221512/221512.pdf&title=221512>

3.2 ประเทศแคนาดา

ประเทศแคนาดาเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเนื่องจากมีแรงงานที่ชำนาญและแหล่งโรงงานที่ทันสมัยส่งผลให้ประเทศแคนาดามีการขยายตัวทางการค้าและการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมั่นคง โดยประเทศแคนาดามีมูลค่าการส่งออกสูงออกคิดเป็นประมาณหนึ่งในสามของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้าอย่างมาก ประเทศแคนาดาเป็นประเทศเดียวในกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำของโลก (G8) ที่มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง สาเหตุสำคัญเนื่องจากแคนาดาเป็นประเทศที่มีมาตรการการค้าที่เสรีและโปร่งใสมากที่สุดประเทศหนึ่งในโลก ประกอบกับรัฐบาลได้ส่งเสริมการลงทุนโดยให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ แก่ผู้ที่จะลงทุนในประเทศ โดยประเทศแคนาดามีนโยบายเปิดเสรีการลงทุนภายใต้กฎหมายการลงทุน (Investment Canada Act) และมีการตกลงเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนของต่างประเทศ (Foreign Investment Promotion and Protection Agreement: FIPA) นอกจากนี้รัฐบาลแคนาดาได้จัดให้มีความสะดวกและเอื้ออำนวยต่อการลงทุนของต่างชาติ โดยให้สิทธิประโยชน์เพื่อชักจูงการลงทุนจากนักลงทุนต่างชาติ ซึ่งการส่งเสริมการลงทุนของแคนาดาประกอบด้วยมาตรการส่งเสริมการลงทุนจากรัฐบาลกลาง เช่น การเครดิตภาษีที่นำมาใช้ในการวิจัยและพัฒนา การให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ และมาตรการส่งเสริมการลงทุนจากรัฐบาลท้องถิ่น เช่น การเครดิตภาษี การลดหย่อนภาษีศรัทธาธุรกิจบางประเภทส่งผลให้กิจการในอุตสาหกรรมมีการลงทุนทางตรงจากต่างชาติเพิ่มขึ้น เช่น การผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ การสื่อสาร เคมีภัณฑ์ อาหารและเครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์ไม้และกระดาษ และอุปกรณ์การแพทย์ เป็นต้น³⁹

รัฐบาลกลางแคนาดา (Federal level) มีมาตรการส่งเสริมการลงทุน โดยได้กำหนดให้ “Tax credits” สำหรับธุรกิจประเภทอุตสาหกรรมการผลิต (Manufacturing) และธุรกิจที่มีการค้นคว้าและพัฒนา (Research and Development) โดยจะต้องเป็นบริษัทที่มีถิ่นฐานในประเทศแคนาดา และอีกหนึ่งในมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่รัฐบาลกลางให้สิทธิและประโยชน์สำหรับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในรูปแบบการส่งเสริมในมลรัฐของประเทศแคนาดา คือการให้สิทธิและประโยชน์ในการลงทุนสำหรับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่หรืออุตสาหกรรมเป้าหมายในรัฐควิเบค (Quebec)

3.2.1 อุตสาหกรรมที่เข้าข่ายได้รับสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายในประเทศแคนาดา

รัฐควิเบค (Quebec) เป็นเมืองหลักที่เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจเมืองหนึ่งของประเทศแคนาดา โดยเป็นศูนย์กลางในการผลิตและส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม⁴⁰ การที่รัฐควิเบคเป็นศูนย์กลางในการผลิตและส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมก็สืบเนื่องมาจากรัฐบาลประเทศแคนาดาให้ออกกฎหมายยกเว้นภาษีศรัทธา หรืออุตสาหกรรมเป้าหมายที่นักลงทุนจะเข้ามาลงทุนที่รัฐควิเบค โดยรัฐบาลแคนาดาได้ออกกฎหมายยกเว้นภาษีศรัทธาสำหรับอุตสาหกรรมที่มีขนาดใหญ่หรืออุตสาหกรรมเป้าหมาย

³⁹ ข้อมูลประเทศแคนาดาโดยส. นักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ นครโทรอนโตและส. นักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ นครแวนคูเวอร์

⁴⁰ ส. นักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครแวนคูเวอร์และนครโทรอนโต แคนาดา กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ ณ สิงหาคม 2559

(Tax holiday for large investment projects) ในรัฐควิเบคตั้งแต่วันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 โดยวัตถุประสงค์ของการที่รัฐบาลยกเว้นภาษีให้สำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายก็เนื่องมาจาก รัฐบาลต้องการกระตุ้นและส่งเสริมการลงทุนของอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อรัฐควิเบครวมถึงทำให้เกิดการจ้างงาน ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของรัฐควิเบค

ส สำหรับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่หรืออุตสาหกรรมเป้าหมายของรัฐควิเบคที่ได้รับยกเว้นภาษีมี ดังนี้⁴¹

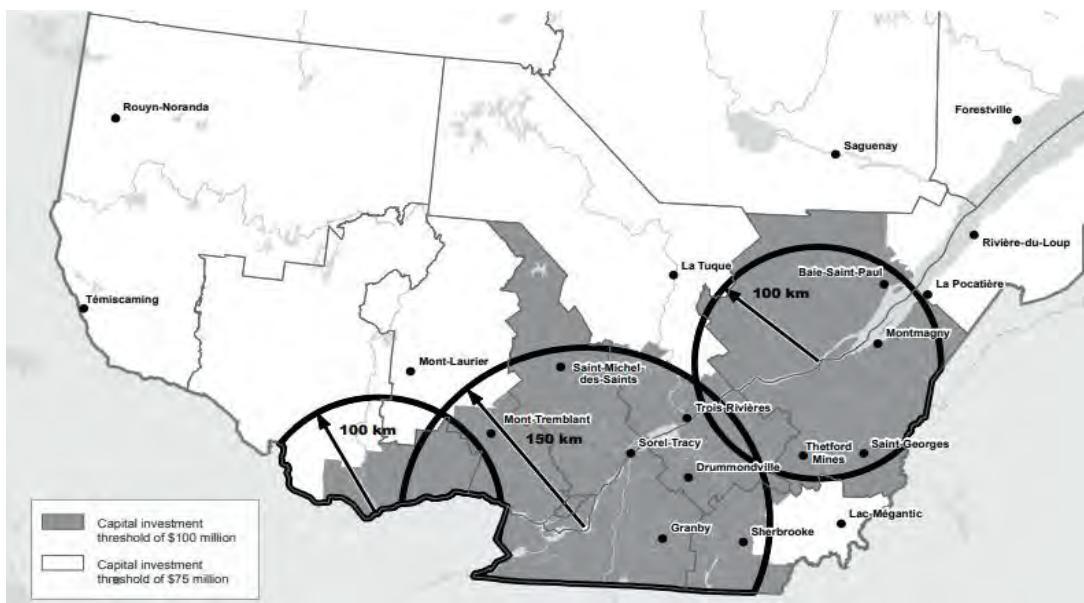
- (1) อุตสาหกรรมการผลิต (Manufacturing) เช่น อุตสาหกรรมประเภทวิศวกรรม และ อุตสาหกรรมอากาศยาน เป็นต้น
- (2) อุตสาหกรรมประเภทการค้าส่ง (Wholesale trade)
- (3) อุตสาหกรรมประเภทโกดังเก็บสินค้าที่เพิ่มมูลค่าสำหรับการขนส่ง (warehousing and storage in particular value-added distribution centres)
- (4) การประมวลผลข้อมูลและฐานข้อมูล (Data processing and hosting) เช่น ซอฟต์แวร์ ไบโอเทคโนโลยี
- (5) การปฏิบัติการเกี่ยวกับแพลตฟอร์ม (operation of eligible digital platforms) คือ การสร้างระบบปฏิบัติการที่นำสินค้าหรือบริการมารวมไว้ในแพลตฟอร์มที่บริษัทสร้างขึ้นโดยจะสามารถนำลูกค้ามาซื้อขายกันในระบบแพลตฟอร์มของบริษัทได้ เช่น Apple, Facebook, Uber, Alibaba, Dropbox เป็นต้น

อุตสาหกรรมเป้าหมายที่รัฐควิเบคกำหนดจะต้องลงทุนไม่น้อยกว่า 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐหรือ 75 ล้านดอลลาร์สหรัฐสำหรับอุตสาหกรรมที่ไปลงทุนในพื้นที่ที่ไกลจุดที่กำหนดออกไปมากกว่า 100 - 150 กิโลเมตร ที่รัฐควิเบคได้กำหนดขึ้น ที่แสดงแผนที่ตามรูปภาพ

แผนที่แสดงถึงขอบเขตการลงทุนในรัฐควิเบคภายในพิกัดที่เกินกว่า 100 - 150 กิโลเมตร⁴²

⁴¹ Finances Quebec, Tax holiday for large investment projects, <http://www.finances.gouv.qc.ca/en/Tax_measures_financial_sector_and_enterprises524.asp#>

⁴² Finances Quebec, Tax holiday for large investment projects, <[>](http://www.finances.gouv.qc.ca/documents/Autres/en/AUTEN_carteDepense_geo.pdf)

อุตสาหกรรมเป้าหมายที่รัฐควิเบกกำหนดที่จะให้สิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรนั้นจะเป็นอุตสาหกรรมที่มีขนาดใหญ่ (Large Investment) ซึ่งจะมีการลงทุนสูงและเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถพัฒนาต่อยอดได้ ดังนั้นอุตสาหกรรมที่ได้รับสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรจึงได้รับอนุญาตให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ใน 2 ช่วง โดยจะแบ่งเป็น

(1) การลงทุนช่วงแรก (Phase I) เป็นการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่รัฐควิเบกกำหนดโดยจะต้องยื่นคำขอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังภายในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2563

(2) การลงทุนช่วงที่สอง (Phase II) เนื่องจากรัฐบาลเห็นว่าอุตสาหกรรมเป้าหมายที่รัฐบาลกำหนดจะให้สิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรนั้นสามารถที่จะพัฒนาต่อได้จากการลงทุนในช่วงแรกได้ (Phase I) ดังนั้นรัฐบาลจึงให้สิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรของการลงทุนในช่วงที่สองเพื่อพัฒนาและต่อยอดจากการลงทุนในช่วงแรกโดยการลงทุนในช่วงที่สองจะต้องลงทุนภายใน 5 ปี นับจากที่ลงทุนช่วงแรกซึ่งข้อกำหนดของการลงทุนช่วงที่สองนั้นจะเหมือนกับข้อกำหนดของการลงทุนช่วงแรกตามที่รัฐบาลได้กำหนดไว้ซึ่งจะต้องแยกบัญชีระหว่างทั้งสองช่วงได้อย่างชัดเจน

3.1.2 สิทธิและประโยชน์สำหรับประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายในประเทศแคนาดา

รัฐควิเบกได้ให้สิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรของอุตสาหกรรมเป้าหมายที่เข้าข่ายได้รับสิทธิตามที่รัฐบาลได้กำหนดไว้ โดยสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรที่ผู้ลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายจะได้รับมีดังต่อไปนี้⁴³

(1) ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายเป็นระยะเวลา 15 ปี สำหรับการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายในช่วงแรก (Phase I) โดยจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลไม่เกินร้อยละ 15 ของจำนวนเงินลงทุนทั้งหมดในช่วงแรก

⁴³ “THE QUÉBEC ECONOMIC PLAN Additional Information 2017-2018”, Section A Page A.30- A.37,

http://www.budget.finances.gouv.qc.ca/budget/2017-2018/en/documents/Budget1718_AdditionalInfo

(2) ได้รับความยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายเป็นระยะเวลา 15 ปี สำหรับการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายในช่วงที่สอง (Phase II) โดยจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลไม่เกินร้อยละ 15 ของจำนวนเงินลงทุนทั้งหมดในช่วงที่สอง

(3) ได้รับการยกเว้นภาษีสำหรับรายได้กองทุนสุขภาพ (Health Services Fund : HSF) ที่บริษัทในอุตสาหกรรมเป้าหมายจัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือพนักงานในเรื่องสุขภาพ โดยพนักงานจะต้องทำงานให้กับอุตสาหกรรมเป้าหมายโดยตรงและจะได้รับเงินช่วยเหลือถ้าพนักงานเกิดปัญหาสุขภาพ โดยบริษัทในอุตสาหกรรมเป้าหมายสามารถนำเงินของกองทุนสุขภาพไปลงทุนในรูปแบบอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในด้านรายได้กลับคืนมาและรายได้ที่ได้รับจากการนำรายได้กองทุนสุขภาพไปลงทุนต่อจะได้รับการยกเว้นภาษีเป็นระยะเวลา 15 ปี

(4) นำค่าใช้จ่ายสำหรับการลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์รวมถึงระบบซอฟต์แวร์มาหักค่าใช้จ่ายได้เพิ่มอีกร้อยละ 50

(5) นำค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ที่ลงทุนกับอุตสาหกรรมเป้าหมายมาคิดเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษีได้ร้อยละ 35 ในปีแรก

3.1.3 ผลลัพธ์ของการลงทุนจากการให้สิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายในประเทศแคนาดา

การที่รัฐบาลแคนาดาได้ยกเว้นภาษีสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายส่งผลให้ประเทศแคนาดามีความก้าวหน้าทางอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูงโดยเป็นผู้ผลิตมือถือ Blackberry รถไฟฟ้าใต้ดิน (Lavalin) อากาศยาน และรถไฟฟ้าใต้ดิน (Bombardier) ในปีพ.ศ. 2559 ขนาดของเศรษฐกิจแคนาดามีมูลค่า 1,595 พันล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา เป็นอันดับที่ 15 ของโลก ขับเคลื่อนโดยภาคธุรกิจบริการ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 70.44 ของการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยภาคธุรกิจบริการที่สำคัญ ได้แก่ การให้บริการด้านการค้าส่งและการค้าปลีก (Wholesale trade) การขนส่ง (Distribution centres) บริการด้านการสื่อสารโทรคมนาคม (Data processing and hosting) การเงินการธนาคาร ประกันภัย นายหน้าอสังหาริมทรัพย์ ภาคเศรษฐกิจที่สำคัญอื่นๆ ได้แก่ ภาคอุตสาหกรรมการผลิตมีสัดส่วนร้อยละ 29.61 เหมือนแร้อยู่ร้อยละ 7.88 ภาคเกษตรกรรมร้อยละ 2.96⁴⁴ โดยรัฐบาลแคนาดาได้ตระหนักถึงโครงการ งานวิจัยต่างๆ ที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานของระบบต่างๆ เป็นอย่างมาก จึงมีการสนับสนุนการลงทุนประเภทการวิจัยและพัฒนาโดยมีนโยบายการให้ “Tax Credit” หรือการยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีเงินได้สำหรับภาคเอกชนอีกทางหนึ่ง

สำหรับรัฐควิเบคนั้นได้ให้สิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายไว้สูงมากถ้าเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้วอื่นๆ รวมถึงรัฐควิเบคได้ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับนักลงทุนที่ต้องการจะมาลงทุน จึงส่งผลให้รัฐควิเบคเป็นศูนย์กลางในการผลิตและส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของประเทศแคนาดาโดยนักลงทุนได้มาลงทุนในอุตสาหกรรม

⁴⁴ ส ักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครแวนคูเวอร์และนครโทรอนโต แคนาดา กรมส่งเสริมการค้าส่งออก กระทรวงพาณิชย์ ณ สิงหาคม 2559

เป้าหมายในรัฐควิเบคจนถึงปีพ.ศ. 2559 มีการลงทุนเพิ่มขึ้นถึง 1,400 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา⁴⁵ จึงส่งผลให้เศรษฐกิจของรัฐควิเบคเติบโตอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วมากกว่ารัฐอื่นๆ ในประเทศแคนาดา โดยในปีพ.ศ. 2559 การเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของรัฐควิเบค (GDP) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 หรือคิดเป็น 400,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ในขณะที่การเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมโดยรวมของประเทศแคนาดาเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9 และการเติบโตของอุตสาหกรรมของรัฐควิเบคเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 ในขณะที่การเติบโตของอุตสาหกรรมโดยรวมของประเทศแคนาดาเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3⁴⁶

จากการที่รัฐควิเบคได้ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมโดยให้สิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายจึงส่งผลต่อการลงทุนในอุตสาหกรรมของรัฐควิเบค ดังนั้นผู้เขียนจะขอเปรียบเทียบการลงทุนในอุตสาหกรรมของรัฐควิเบคโดยเปรียบเทียบกับรัฐบริติชโคลัมเบีย เพราะเนื่องด้วยรัฐทั้งสองมีลักษณะที่คล้ายกันทั้งในเรื่องการเป็นรัฐที่มีความสำคัญที่มีศูนย์กลางทางธุรกิจที่สําคัญและเป็นรัฐขนาดใหญ่ของประเทศแคนาดา และเป็นรัฐที่ให้การสนับสนุนสำหรับการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมรวมถึงมีเมืองเศรษฐกิจที่สำคัญอยู่ในรัฐควิเบคและรัฐบริติชโคลัมเบีย โดยเมืองที่ใหญ่ที่สุดและเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของรัฐควิเบคคือมอนทรีออล (Montreal) ส่วนเมืองที่ใหญ่ที่สุดและเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของรัฐบริติชโคลัมเบียคือแวนคูเวอร์ (Vancouver) จึงเปรียบเทียบการลงทุนในภาพอุตสาหกรรมของรัฐควิเบคและรัฐบริติชโคลัมเบียตั้งแต่ปีพ.ศ. 2557 ถึงปีพ.ศ. 2560

เปรียบเทียบการลงทุนในอุตสาหกรรมของรัฐควิเบคและรัฐบริติชโคลัมเบียตั้งแต่ปีพ.ศ. 2557 - พ.ศ. 2560⁴⁷

ปี(พ.ศ.)	การลงทุนในอุตสาหกรรม (ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา)			
	ควิเบค		บริติช โคลัมเบีย	
	การลงทุน	เพิ่มขึ้น (ลดลง)	การลงทุน	เพิ่มขึ้น (ลดลง)
2557	32,288	-	28,639	-
2558	34,602	2,314	26,344	(2,295)
2559	36,565	1,963	27,619	1,275
2560	38,646	2,081	28,549	930

จากข้อมูลตามตารางจะเห็นว่าการลงทุนในอุตสาหกรรมในรัฐควิเบคมีการลงทุนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีการลงทุนที่เพิ่มขึ้นเป็นจนวนเงินการลงทุนที่สูงแม้ว่าในช่วงปีพ.ศ. 2559 และปีพ.ศ. 2560 การลงทุนในรัฐควิเบคจะลดลงจากปีพ.ศ. 2558 ก็ตามแต่ก็เป็นเพราะสาเหตุเกิดจากเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวอันเนื่องมาจากภาวะหนี้สินในยุโรปและเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาที่ยังฟื้นตัวไม่เต็มที่จึงส่งผลต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของประเทศแคนาดา โดยเฉพาะการลงทุนในรัฐควิเบค

⁴⁵ Business news, <<https://ca.reuters.com/article/businessNews/idCAKBN1952ME-OCABS>>, 15 มิถุนายน 2560

⁴⁶ Quebec's economy is growing faster than Canada's, <<http://montrealgazette.com/business/quebecs-economy-is-growing-faster-than-canadas>>

⁴⁷ Interprovincial comparisons of Quebec, <<http://www.stat.gouv.qc.ca/statistiques/economie/comparaisons-economiques/interprovinciales/index>>

เพราะเนื่องด้วยนักลงทุนส่วนใหญ่ที่มาลงทุนในรัฐควิเบคจะเป็นนักลงทุนที่มาจากประเทศสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรป แต่อย่างไรก็ตามการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของรัฐควิเบคก็ยังมี การลงทุนจากนักลงทุนอย่างต่อเนื่องโดยถ้าเทียบกับรัฐบริติช โคลัมเบีย จะเห็นว่าในปีพ.ศ. 2558 การลงทุนในภาคอุตสาหกรรมนั้นได้ลดลงและในปีพ.ศ. 2559 และพ.ศ. 2560 ถึงแม้จะมีการลงทุนที่ เพิ่มขึ้นแต่จำนวนเงินที่ลงทุนในอุตสาหกรรมก็ไม่ได้มากเท่ากับรัฐควิเบค

การที่รัฐควิเบคได้ให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีเงินได้ของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมาย ส่งผลต่อเศรษฐกิจในภาพรวมของรัฐควิเบค โดยในปีพ.ศ. 2560 เศรษฐกิจของรัฐควิเบคเติบโตขึ้นอีก ร้อยละ 2.5 ทำให้เกิดการจ้างเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 หรือคิดเป็น 93,300 ตำแหน่ง จึงส่งผลให้อัตราการว่างงานของรัฐควิเบคลดลงร้อยละ 6.1⁴⁸ ซึ่งจะเห็นว่าการที่รัฐควิเบคให้สิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับ ภาษีเงินได้ของประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายส่งผลให้รัฐควิเบคมีการลงทุนจากนักลงทุนอย่าง ต่อเนื่องทำให้อุตสาหกรรมของรัฐควิเบคเติบโตขึ้น ส่งผลทำให้รายได้โดยรวมของรัฐและผลิตภัณฑ์ มวลรวมของรัฐควิเบค (GDP) สูงขึ้นประกอบกับเมื่อมีการลงทุนก็ทำให้เกิดการจ้างงาน ซึ่งรัฐควิเบค เน้นการลงทุนในอุตสาหกรรมขั้นสูงที่จะต้องมีการคิดค้นและพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องซึ่งจะ ทำให้เกิดการจ้างงานที่เป็นแรงงานฝีมือโดยพนักงานจะได้รับความรู้จากการทำงานในอุตสาหกรรม เป้าหมายในรัฐควิเบคจึงทำให้อัตราการว่างงานลดลงและส่งผลต่อภาพรวมของประเทศแคนาดาที่มี เศรษฐกิจที่ดีขึ้นและรายได้ของประชากรในประเทศก็สูงขึ้นตามไปด้วย

⁴⁸ Foreign investors eager to invest in Quebec's growing economy, <<https://montreal.ctvnews.ca/foreign-investors-eager-to-invest-in-quebec-s-growing-economy-1.3615476>>

บทที่ 4

แนวทางในการนามาตรการทางภาษีของการให้สิทธิและประโยชน์แก่อุตสาหกรรมเป้าหมายที่ เหมาะสมของกฎหมายประเทศสิงคโปร์และประเทศแคนาดา มาปรับใช้กับประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของรัฐบาลสำหรับภาคอุตสาหกรรมของประเทศคือต้องการให้ภาคอุตสาหกรรมไทยเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนจึงได้ออกพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560 เป็นการเพิ่มเครื่องมือชักจูงการลงทุนเพื่อให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันกับประเทศคู่แข่งในการดึงให้นักลงทุนมาลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่สำคัญ และเนื่องจากมาตรการการจูงใจต่างๆ ที่รัฐบาลให้ในพระราชบัญญัตินี้มีข้อกำหนดบางประการซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจสำหรับนักลงทุนไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับต่างประเทศ เช่น เรื่องสิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรที่รัฐบาลให้แก่ผู้ลงทุน ดังนั้นผู้เขียนได้ศึกษาถึงสิทธิและประโยชน์ทางด้านภาษีอากรของอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศสิงคโปร์และประเทศแคนาดา รวมถึงสิทธิและประโยชน์ต่างๆ ที่ผู้ลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายจะได้รับ พบว่าสิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรที่รัฐบาลประเทศสิงคโปร์และประเทศแคนาดาให้แก่ผู้ลงทุนมีส่วนช่วยในการตัดสินใจที่จะทำให้ผู้ลงทุนตัดสินใจที่จะลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย และถ้าสามารถชักจูงให้นักลงทุนมาลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายได้ก็จะส่งผลดีต่อการเติบโตของเศรษฐกิจ รวมถึงการจ้างงานที่มากขึ้นซึ่งจะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP) สูงขึ้น และทำให้รายได้ของประชากรในประเทศมากขึ้นอีกด้วย จากสิทธิและประโยชน์ต่างๆ ที่ประเทศสิงคโปร์และประเทศแคนาดาให้แก่ักลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายนั้น มีความแตกต่างกับสิทธิและประโยชน์ที่ประเทศไทยได้ให้แก่ักลงทุน ดังนั้นจึงขอเสนอแนะแนวทางในการนามาตรการทางภาษีของการให้สิทธิและประโยชน์ของประเทศสิงคโปร์และประเทศแคนาดาที่สามารถจูงใจให้นักลงทุนมาลงทุนในประเภทของอุตสาหกรรมเป้าหมายนั้นได้โดยน มาปรับใช้กับประเทศไทยเพื่อที่จะสามารถเป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนตัดสินใจเข้ามาลงทุนในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ดังต่อไปนี้

4.1 ระยะเวลาการให้สิทธิและประโยชน์ทางด้านภาษี

ประเทศไทยได้กำหนดระยะเวลาการให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีโดยจะยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลแก่อุตสาหกรรมเป้าหมายเป็นระยะเวลาไม่เกิน 15 ปี เมื่อเทียบกับมาตรการการส่งเสริมอื่นๆ ที่ประเทศไทยให้ระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้นถือว่าสิทธิและประโยชน์ทางภาษีที่ให้แก่อุตสาหกรรมเป้าหมายมีระยะเวลานานยิ่งกว่า เช่น ระยะเวลาการได้รับสิทธิและประโยชน์ทางภาษีของอุตสาหกรรมที่ได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุน (BOI) จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 8-10 ปี การที่รัฐได้ให้ระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายเป็นระยะเวลาถึง 15 ปี เนื่องจากอุตสาหกรรมเป้าหมายที่รัฐบาลได้กำหนดไว้นั้นเป็นอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนที่ใช้เงินลงทุนและเทคโนโลยีในระดับสูง อีกทั้งยังเป็นธุรกิจที่จะต้องใช้นวัตกรรมใหม่ซึ่งมีระยะเวลาดำเนินการค่อนข้างนาน ทำให้นักลงทุนจำเป็นต้องแบกรับความเสี่ยงในระดับที่สูง รัฐบาลจึงต้องเสนอสิทธิและประโยชน์ทางภาษีเพื่อเป็นการดึงดูดนักลงทุนให้เกิดการลงทุนจากต้นทุนด้านภาษีที่ลดลง โดยจากสถิติการลงทุนของนักลงทุนภายใต้มาตรการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ในช่วงระหว่างปีพ.ศ. 2555 – พ.ศ. 2557 เป็นดังนี้

ตารางแสดงมูลค่าทางเศรษฐกิจภายใต้มาตรการการส่งเสริมการลงทุน (BOI)⁴⁹

รายการ	มูลค่าทางเศรษฐกิจ		
	ปีงบประมาณ (พ.ศ.)		
	2555	2556	2557
มูลค่าการลงทุน (ล้านบาท)	85,007	86,625	93,469
ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (ร้อยละ)	0.170	0.173	0.187
การจ้างงาน (คน)	56,100	57,090	61,710

จะเห็นว่าในช่วงระหว่างปีพ.ศ. 2555 – พ.ศ. 2557 มูลค่าการลงทุนจากนักลงทุนภายใต้มาตรการส่งเสริมการลงทุนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แต่ไม่ได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงมากนักแต่หลังจากปีพ.ศ. 2558 ที่รัฐบาลได้มีการร่างพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายส่งผลให้นักลงทุนตื่นตัวและเกิดแรงจูงใจที่อยากจะมาลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายในประเทศไทย ซึ่งนักลงทุนได้เข้ามาสอบถามเรื่องการขอรับการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยในปีพ.ศ. 2559 มีนักลงทุนเข้ามาสอบถามเรื่องการขอรับการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายเพิ่มมากขึ้นจากปีพ.ศ. 2558 ถึง 290 โครงการ ซึ่งถ้าคิดเป็นเงินลงทุนจะเพิ่มสูงถึง 134,105 ล้านบาท⁵⁰

ดังนั้น จะเห็นว่านักลงทุนมีการตื่นตัวกับการให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีของอุตสาหกรรมเป้าหมายที่รัฐบาลให้ ส่งผลให้นักลงทุนมีความสนใจและมีการสอบถามเรื่องการขอรับการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายอย่างมากโดยเฉพาะการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายแต่เนื่องจากในประเทศคู่แข่งที่สคัญในเรื่องการลงทุนอย่างประเทศสิงคโปร์ก็ได้มีสิทธิและประโยชน์ทางภาษีของอุตสาหกรรมเป้าหมายเช่นเดียวกันซึ่งอาจจะเป็นไปได้ที่จะทำให้นักลงทุนมีตัวเลือกและมีความลังเลที่จะเลือกลงทุนในประเทศสิงคโปร์นอกเหนือจากประเทศไทย

สิทธิและประโยชน์ทางภาษีเงินได้ที่ประเทศสิงคโปร์ให้กับอุตสาหกรรมเป้าหมายนั้น ประเทศสิงคโปร์ให้ระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้กับอุตสาหกรรมเป้าหมายไม่แตกต่างจากประเทศไทยโดยให้อุตสาหกรรมเป้าหมายได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 15 ปี แต่ประเทศสิงคโปร์ยังให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีโดยสามารถลดหย่อนภาษีเหลือร้อยละ 5 และร้อยละ 10 เป็นเวลา 20 ปี ซึ่งจะเห็นว่าประเทศสิงคโปร์นั้นเป็นประเทศที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกับประเทศไทยและเป็นประเทศคู่แข่งทางเศรษฐกิจและการลงทุน และประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศที่มีความพร้อมในเรื่องการลงทุนมากกว่าประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นเรื่องโครงสร้างพื้นฐานของการส่งเสริมการลงทุน การอำนวยความสะดวกในการลงทุน และสิงคโปร์ได้พัฒนาเพื่อให้ประเทศเป็นชาติอัจฉริยะ (Smart Nation) โดยได้วางเครือข่ายพื้นฐานของชาติอัจฉริยะด้วยการติดตั้งอินเทอร์เน็ตไว้ทั่วประเทศทำให้สิงคโปร์มีข้อได้เปรียบในเรื่องพื้นฐานการลงทุนต่างๆ ที่นักลงทุนต้องการที่ให้กับนักลงทุน ประกอบกับการที่สิงคโปร์ให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีเท่ากับหรือมากกว่าประเทศไทยโดยให้

⁴⁹ รายงานภาวะเศรษฐกิจและการคลังปี 2557 สำนักงบประมาณ, สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, เอกสารงบประมาณฉบับที่ 5 หน้า 21

⁵⁰ กาวการณ์ส่งเสริมการลงทุนปี 2559, ส. นักงานส่งเสริมการลงทุน, <http://www.boi.go.th/upload/Investment_1612_28432>

ทั้งระยะเวลาการยกเว้นภาษี 15 ปี หรือสามารถลดหย่อนภาษีเหลือร้อยละ 5 และร้อยละ 10 เป็นเวลา 20 ปี ซึ่งจะเป็นเหตุจูงใจให้นักลงทุนอยากเข้าไปลงทุนในประเทศสิงคโปร์มากกว่าประเทศไทย และการที่ประเทศสิงคโปร์ให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีแก่อุตสาหกรรมเป้าหมายเป็นระยะเวลา นานสาเหตุเนื่องจากการลงทุนด้านอุตสาหกรรมที่สิงคโปร์ให้สิทธิและประโยชน์นั้นเป็น อุตสาหกรรมประเภทที่จะต้องมีการวิจัยและการพัฒนาในเรื่องนวัตกรรม เนื่องด้วยอุตสาหกรรม ประเภทนี้จะต้องใช้เงินลงทุนสูงและใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างนานกว่าการวิจัยและพัฒนาในเรื่อง นวัตกรรมจะประสบผลสำเร็จซึ่งส่งผลต่อระยะเวลาการได้กำไรกลับคืนมาของอุตสาหกรรมที่ใช้เวลา ค่อนข้างนาน ดังนั้นในช่วงที่กิจการยังขาดทุนอยู่นั้นผู้ประกอบการจะไม่ได้สนใจในสิทธิและประโยชน์ ทางภาษีเงินได้ที่ได้รับเพราะเนื่องจากถ้ากิจการขาดทุนก็ได้รับการยกเว้นภาษีอยู่แล้วทำให้ในช่วงแรก ที่มีการลงทุน สิทธิและประโยชน์ทางภาษีเงินได้นิติบุคคลจึงไม่ใช่ประเด็นหลักที่จะช่วยจูงใจให้นัก ลงทุนตัดสินใจที่เข้าไปลงทุนแต่สิ่งที่จะเป็นแรงจูงใจจะเป็นเรื่องระยะเวลาที่จะได้รับสิทธิ และ ประโยชน์ทางภาษีที่จะได้รับมากกว่า และเนื่องจากอุตสาหกรรมเป้าหมายจะต้องมีการลงทุนที่สูงใน เรื่องของนวัตกรรมต่างๆ ดังนั้นจะต้องใช้ระยะเวลา 6-10 ปีกว่าที่อุตสาหกรรมจะถึงจุดคุ้มทุน⁵¹และ ได้กำไรกลับมา ทำให้ในช่วงระหว่าง 6-10 ปีแรกนักลงทุนอาจจะไม่ได้รับสิทธิและประโยชน์ในด้ำน การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเลย ดังนั้นระยะเวลาการให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีจึงเป็นสิ่งที่ จูงใจให้กับนักลงทุนที่สำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้ให้นักลงทุนตัดสินใจที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศไทย และในเมื่อประเทศคู่แข่งทางการค้าของประเทศไทยอย่างประเทศสิงคโปร์ให้ระยะเวลาในการให้สิทธิ และประโยชน์ทางภาษีมากกว่าประเทศไทยก็อาจจะเป็นไปได้ที่นักลงทุนจะตัดสินใจที่จะไปลงทุนที่ ประเทศสิงคโปร์แทน ซึ่งจากข้อมูลการลงทุนของประเทศสิงคโปร์ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2559 มูลค่าการลงทุนของประเทศสิงคโปร์เป็นดังนี้

ตารางแสดงมูลค่าการลงทุนของนักลงทุนในประเทศสิงคโปร์ระหว่างปีพ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2559⁵²

รายการ/ปี	2558	2559
มูลค่าการลงทุน (ล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา)	1,267,105	1,359,477
แยกตามอุตสาหกรรม		
การผลิตและเทคโนโลยี	167,012	169,875
การขนส่ง	40,482	28,473
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	20,855	18,390

⁵¹ วิชาน เจริญผล, เจาะลึกอุตสาหกรรมเด่นขานรับโครงการ EEC, <https://thaipublica.org/wp-content/uploads/2018/02/Insight_EEC_Press-Briefing_20180214_V.press-003_SPS-002_KU_KB_PT_Final.pdf>, 15 กุมภาพันธ์ 2561

⁵² Foreign Direct Investment in Singapore 2016, Department of Statistics Singapore, <https://www.singstat.gov.sg/docs/default-source/default-document-library/publications/publications_and_papers/investment/fdi2016.pdf>

จะเห็นว่านักลงทุนมีการลงทุนในอุตสาหกรรมของสิงคโปร์อย่างต่อเนื่องซึ่งถ้าประเทศไทยต้องการที่จะแข่งขันในเรื่องการลงทุนกับประเทศสิงคโปร์นั้นจะต้องมีแรงจูงใจให้กับนักลงทุนที่มากพอที่จะทำให้ให้นักลงทุนเลือกที่จะมาลงทุนในประเทศไทยซึ่งหนึ่งในนั้นก็คือระยะเวลาการให้สิทธิและประโยชน์ภาษีเงินได้ที่ให้แก่อุตสาหกรรมเป้าหมาย

สำหรับประเทศแคนาดาเป็นประเทศหนึ่งใน G8 ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำของโลก แต่รัฐควิเบกซึ่งเป็นรัฐที่เป็นศูนย์กลางในการผลิตและส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของประเทศแคนาดาก็ยังให้สิทธิและโยชน์ทางภาษีสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศแคนาดา โดยรัฐบาลยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้กับอุตสาหกรรมเป้าหมายในรัฐควิเบกระยะเวลา 15 ปี แต่สามารถแบ่งการลงทุนได้เป็นสองช่วงโดยช่วงที่ 2 จะต้องเริ่มลงทุนไม่เกิน 5 ปีนับจากที่ลงทุนในช่วงแรกและการให้สิทธิในการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้นจะให้บริการสิทธิไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินลงทุนทั้งหมด จะเห็นว่าการที่รัฐควิเบกให้สิทธิและโยชน์ทางภาษีแก่นักลงทุนส่งผลให้รัฐควิเบกมีนักลงทุนเข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง โดยในปีพ.ศ. 2559 มีนักลงทุนลงทุนในรัฐควิเบกถึง 1,350 ล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมของรัฐควิเบกเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 15 และมีการจ้างแรงงาน 3,240 อัตราโดยเป็นแรงงานชั้นสูง 1,500 อัตรา รวมถึงรัฐควิเบกสามารถเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มได้อีก 115 ล้านเหรียญสหรัฐอเมริกาซึ่งนักลงทุนได้ลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายในปีพ.ศ. 2559 ดังนี้⁵³

ตารางแสดงการลงทุนของนักลงทุนในรัฐควิเบกในปีพ.ศ. 2559

ประเภทอุตสาหกรรม	การลงทุน (ร้อยละ)
การประมวลผลข้อมูลและฐานข้อมูล	52.0
อากาศยาน	15.1
ผลิตภัณฑ์ทางเกษตร	10.7
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	6.8

จากตารางจะเห็นว่านักลงทุนได้ลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายมากถึงร้อยละ 67.1 ซึ่งการที่นักลงทุนตัดสินใจที่เข้าไปลงทุนในรัฐควิเบกนี้ส่วนหนึ่งมาจากระยะเวลาการยกเว้นภาษีของรัฐควิเบกที่เป็นแรงจูงใจที่ทำให้ให้นักลงทุนเข้าไปลงทุน

4.2 การแบ่งค่าใช้จ่ายมาเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษี

สิทธิและประโยชน์ทางภาษีอีกข้อหนึ่งที่รัฐบาลไทยควรคำนึงถึงคือเรื่องค่าใช้จ่ายต่างๆที่จะนำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายทางภาษี เนื่องจากการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายนั้นมีการลงทุนที่สูงและกว่าจะได้กำไรกลับมาจะต้องใช้ระยะเวลานาน ซึ่งในอุตสาหกรรมเป้าหมายทั้ง 10 อุตสาหกรรมก็ใช้เวลานานกว่าจะถึงจุดคุ้มทุนและระยะเวลาการได้กำไรกลับคืนมาก็มีระยะเวลาที่ไม่เท่ากัน โดยมักจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆ อย่าง เช่น การลงทุน การวิจัยและพัฒนาของเทคโนโลยีรวมถึงเป็นอุตสาหกรรมใหม่ที่ไม่เคยมีการลงทุนในอุตสาหกรรมนั้นมาก่อน ดังนั้นรัฐบาลควรแบ่งว่า

⁵³ Montreal International, <<http://www.montrealinternational.com/en/news/2017/04/2016-a-record-year-with-1-35-billion-dollars-in-foreign-direct-investment/>>, 19 เมษายน 2560

อุตสาหกรรมใหม่เป็นอุตสาหกรรมที่ต้องใช้เงินลงทุนเป็นจำนวนมาก และโอกาสที่จะได้กำไรกลับมาช้ากว่าอุตสาหกรรมประเภทอื่นซึ่งในที่นี้ก็จะเป็อุตสาหกรรมเพื่อยกระดับเศรษฐกิจไทยแบบก้าวกระโดด (New S-curve) ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมใหม่ที่ไม่เคยมีในประเทศไทยมาก่อนทำให้จะต้องมีการลงทุนเยอะ และจะต้องมีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีรวมถึงจะต้องมีการฝึกฝีมือแรงงานให้เป็นแรงงานระดับสูงอีกด้วย ดังนั้นรัฐบาลควรจะให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีที่เพิ่มมากขึ้นแก่อุตสาหกรรมที่นำจะได้กำไรกลับมาช้าเพื่อเป็นการจูงใจนักลงทุนที่อยากจะเข้ามาลงทุนในประเทศไทย โดยให้สิทธิประโยชน์ในการนำค่าใช้จ่ายมาหักได้เพิ่มและหักได้เป็นระยะเวลาานานที่จะเกินกว่าจุดคุ้มทุนของอุตสาหกรรมจนถึงได้กำไรกลับคืนมา เช่น การให้นำค่าใช้จ่ายการก่อสร้างหรือการพัฒนานวัตกรรมมาคิดเป็นค่าใช้จ่ายได้เพิ่มโดยอาจจะให้ระยะเวลาในการนำค่าใช้จ่ายก่อสร้างหรือค่าใช้จ่ายการพัฒนาวัตกรรมมาเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษีในระยะเวลาที่เกินกว่าจุดคุ้มทุน

ถ้าเปรียบเทียบกับกฎหมายประเทศสิงคโปร์นั้น ประเทศสิงคโปร์ได้มีการแบ่งอุตสาหกรรมที่ใช้เงินลงทุนสูงและคาดว่าจะได้กำไรกลับมาช้า เช่น อุตสาหกรรมประเภทการผลิต การขนส่งและการบริหารจัดการการจัดซื้อและจัดจำหน่าย โดยประเทศสิงคโปร์ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีโดยให้นำค่าใช้จ่ายการก่อสร้างมาหักเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษีได้อีกโดยสามารถนำมาหักเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษีได้ร้อยละ 5 ต่อปี คือสามารถตัดเป็นค่าใช้จ่ายได้ถึง 20 ปี ซึ่งจะเป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักลงทุนให้เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมที่ประเทศสิงคโปร์เห็นว่าต้องใช้เงินลงทุนที่สูงและการได้กำไรกลับมาช้ากว่าอุตสาหกรรมเป้าหมายประเภทอื่น

4.3 การให้สิทธิและประโยชน์ในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา

ทรัพย์สินทางปัญญา⁵⁴ หมายถึง ความคิด แนวคิด กรรมวิธีหรือทฤษฎีกับทรัพย์สินทางปัญญาที่จับต้องได้ เช่น สิ่งประดิษฐ์หรือสื่อรูปแบบอื่นโดยองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกได้แบ่งทรัพย์สินทางปัญญาออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่หนึ่ง คือ ทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม (Industrial property) เช่น เครื่องหมายการค้า สิทธิบัตร การออกแบบ ผัง ภูมิวงจรรวม ชื่อทางการค้า ความลับทางการค้า การคุ้มครอง และพันธุ์พืช กลุ่มที่สอง คือ ลิขสิทธิ์ (Copyright) และสิทธิข้างเคียง (Neighbouring right) เช่น สิทธิของผู้ผลิตสิ่งบันทึกเสียง สิทธิของนักแสดง เป็นต้น ดังนั้นรัฐบาลไทยควรให้ความสำคัญกับทรัพย์สินทางปัญญาประเภททรัพย์สินทางอุตสาหกรรมโดยเฉพาะสิทธิบัตรซึ่งแบ่งออกเป็น (1) สิทธิบัตรการประดิษฐ์ ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ (Product) และกรรมวิธี (Process) (2) สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (Product Design) และ (3) อนุสิทธิบัตร (Petty Patent / Utility Model)

ปัจจุบันรัฐบาลส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมเป้าหมายโดยอุตสาหกรรมเป้าหมายทั้ง 10 อุตสาหกรรมจะมุ่งเน้นไปในทางการวิจัยและพัฒนาทำให้เกิดนวัตกรรมใหม่เพื่อที่จะพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมไทย ดังนั้นรัฐบาลควรส่งเสริมเพื่อให้นักลงทุนให้ความสนใจในการวิจัยและพัฒนาให้เกิดทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property) เพราะทรัพย์สินทางปัญญาและนวัตกรรมเป็นผลมาจากความคิดสร้างสรรค์ และเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาศักยภาพการแข่งขันของประเทศ และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการกระตุ้นความเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจโดยเฉพาะเศรษฐกิจของประเทศไทยที่พึ่งพาการค้าระหว่างประเทศเป็นสำคัญซึ่งจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง

⁵⁴ ชนิดา รักษ์พลเมือง, วารสารครุศาสตร์เรื่องการส่งเสริมทรัพย์สินทางปัญญาในสถาบันอุดมศึกษาของสหรัฐอเมริกา, ปีที่ 42 ฉบับที่ 3 (กรกฎาคม - กันยายน 2557) หน้า 177

ของโลก โดยใช้นวัตกรรมและทรัพย์สินทางปัญญามาพัฒนาการผลิตสินค้าและบริการเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน และสร้างรายได้ให้กับประเทศ ประกอบกับนโยบายของรัฐบาลที่ตั้งเป้าพัฒนาโครงสร้างเศรษฐกิจของไทยให้เปลี่ยนจากประเทศที่เน้นการผลิตอุตสาหกรรมหนัก (ประเทศไทย 3.0) ไปสู่ประเทศที่เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม (Innovation-Driven Economy) (ประเทศไทย 4.0) ดังนั้นรัฐบาลควรกระตุ้นให้นักลงทุนที่จะเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายมีแรงจูงใจที่จะวิจัยและพัฒนาเพื่อให้เกิดการคิดค้นทรัพย์สินทางปัญญากับตัวของอุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะลงทุน โดยหนึ่งในแรงจูงใจที่จะกระตุ้นให้นักลงทุนตื่นตัวกับการวิจัยและพัฒนาเพื่อให้เกิดทรัพย์สินทางปัญญาจะเป็นเรื่องของการให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีแก่อุตสาหกรรมที่สามารถคิดค้นทรัพย์สินทางปัญญาได้ แต่เนื่องจากสิทธิและประโยชน์ในปัจจุบันที่รัฐบาลให้แก่อุตสาหกรรมเป้าหมายยังไม่ได้มีการให้แก่ทรัพย์สินทางปัญญา

เมื่อเปรียบเทียบกับสิทธิและประโยชน์ทางภาษีที่ประเทศสิงคโปร์ได้ให้แก่ทรัพย์สินทางปัญญานั้นประเทศสิงคโปร์ได้ให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีโดยยกเว้นรายได้จากทรัพย์สินทางปัญญาที่อุตสาหกรรมนั้นได้คิดค้นมาและมีการให้สิทธิแก่คนอื่นเพื่อนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ต่อซึ่งจะไม่ต้องนารายได้จากทรัพย์สินทางปัญญานั้นมารวมคานวณทางภาษีเป็นระยะเวลา 3 ปี การที่ประเทศสิงคโปร์ได้ให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีแบบนี้เพราะประเทศสิงคโปร์ให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนาทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมาก โดยรัฐบาลสิงคโปร์ต้องการให้ประเทศสิงคโปร์เป็นศูนย์กลางของการวิจัยและพัฒนาทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งในปีพ.ศ. 2560 อุตสาหกรรมในประเทศสิงคโปร์ได้มีการวิจัยและพัฒนาทรัพย์สินทางปัญญาจนสามารถจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาได้ถึง 100 รายการ⁵⁵ ซึ่งส่งผลต่อเศรษฐกิจของประเทศสิงคโปร์ที่มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง

จากสิทธิและประโยชน์ทางภาษีที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น ถ้าประเทศไทยนาสิทธิและประโยชน์ทางภาษีมาปรับใช้กับการให้สิทธิและประโยชน์ในอุตสาหกรรมเป้าหมายก็จะเป็นหนึ่งเหตุผลที่จะเป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนตัดสินใจที่จะเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายในประเทศไทยมากยิ่งขึ้น

⁵⁵ Intellectual Property Office Of Singapore, <<https://www.ipos.gov.sg/media-events/press-releases/ViewDetails/singapore-to-grow-100-innovative-enterprises-to-compete-globally-through-ip-commercialisation/>>

บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

ในปัจจุบันรัฐบาลต้องการให้ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ยุคที่เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม (Innovation-Driven Economy) (ประเทศไทย 4.0) โดยได้ตั้งเป้าหมายให้ภาคอุตสาหกรรมไทยเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนจึงได้ออกพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560 เพื่อเป็นการเพิ่มเครื่องมือชักจูงการลงทุนเพื่อให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันกับประเทศคู่แข่งในการดึงให้นักลงทุนมาลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยอุตสาหกรรมเป้าหมายที่รัฐบาลให้การสนับสนุนจะต้องเป็นอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพของประเทศ สร้างประโยชน์อย่างสูงต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ และสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้อย่างยั่งยืน โดยอุตสาหกรรมเป้าหมายที่รัฐบาลให้การสนับสนุนจะมีทั้งหมด 10 อุตสาหกรรม ซึ่งจะแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มอุตสาหกรรมปัจจุบันที่ยกระดับเพื่อต่อยอดการเจริญเติบโต (First S-Curve) และกลุ่มอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อยกระดับเศรษฐกิจไทยแบบก้าวกระโดด (New S-Curve) เพื่อปรับเปลี่ยนจากเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยประสิทธิภาพเป็นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต แต่ในปัจจุบัน การแข่งขันทางธุรกิจทั่วโลกมีความรุนแรงมากขึ้นทำให้แต่ละประเทศก็ต้องการให้นักลงทุนเข้าไปลงทุนในประเทศของตนเองเพื่อที่จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญเติบโตและพัฒนาต่อไปในอนาคต ดังนั้นแต่ละประเทศจึงได้ให้สิทธิและประโยชน์ต่างๆ แก่นักลงทุนเพื่อที่จะเป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนเข้าไปลงทุนในประเทศของตัวเอง ด้วยเหตุนี้รัฐบาลไทยจึงต้องออกมาตรการเพื่อจูงใจให้นักลงทุนเข้ามาลงทุนในประเทศไทยโดยมีการให้สิทธิและประโยชน์ต่างๆ เพื่อให้นักลงทุนสนใจที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศไทย โดยสิทธิและประโยชน์อย่างหนึ่งที่จะช่วยให้นักลงทุนสนใจที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศไทยก็คือ สิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรที่ให้แก่อุตสาหกรรมเป้าหมาย

พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560 มีการให้สิทธิและประโยชน์แก่นักลงทุนหลายอย่างไม่ว่าจะเป็นสิทธิและประโยชน์ทั่วไปและสิทธิและประโยชน์ทางภาษี ซึ่งสิทธิและประโยชน์ทางภาษีที่รัฐบาลไทยได้ให้นักลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายมี ดังนี้

- (1) ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมายตามระยะเวลาที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด ซึ่งต้องไม่เกินสิบห้าปี
- (2) ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่นำเข้ามาเพื่อทำการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) หรือ ทดสอบ
- (3) เงินปันผลจากกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมายได้รับยกเว้นภาษีเงินได้

แม้ว่าประเทศไทยมีการให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีแก่อุตสาหกรรมเป้าหมายดังที่กล่าวไปข้างต้นแต่ในปัจจุบันการแข่งขันทางการค้าและการลงทุนทั่วโลกมีความรุนแรงมากขึ้นโดยประเทศที่เป็นคู่แข่งทางการลงทุนกับประเทศไทยที่สำคัญก็คือประเทศสิงคโปร์ เนื่องจากอยู่ในภูมิภาคเดียวกันและประเทศสิงคโปร์ก็เป็นประเทศที่ให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่จะเป็แรงจูงใจให้นักลงทุนเข้าไปลงทุนในประเทศสิงคโปร์เช่นเดียวกัน โดยประเทศสิงคโปร์ก็มีการให้สิทธิและประโยชน์ต่างๆ ทั้ง

สิทธิประโยชน์ทั่วไปและสิทธิประโยชน์ทางภาษีให้แก่นักลงทุนที่จะเข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่รัฐบาลประเทศสิงคโปร์ได้กำหนดไว้ โดยสิทธิและประโยชน์ทางภาษีที่ประเทศสิงคโปร์ให้แก่นักลงทุนที่ลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายมีดังนี้

(1) ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุด 15 ปี และได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราลดหย่อนจากร้อยละ 17 เหลือร้อยละ 10 หรือร้อยละ 5 โดยจะได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุด 20 ปี

(2) ราคาย้ายเกี่ยวกับการก่อสร้างสำหรับอุตสาหกรรมบางประเภทที่รัฐบาลเห็นว่าจะได้กำไรกลับมาซ้ำมาหักเป็นค่าใช้จ่ายได้อีก 1 เท่า

(3) ยกเว้นรายได้จากทรัพย์สินทางปัญญาที่อุตสาหกรรมเป้าหมายได้คิดค้นและจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาเป็นระยะเวลา 3 ปี

ดังนั้น จะเห็นว่าสิทธิและประโยชน์ทางภาษีที่ประเทศสิงคโปร์ให้แก่นักลงทุนที่ลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายนั้นให้สิทธิและประโยชน์ที่คล้ายคลึงกันในเรื่องระยะเวลาการให้สิทธิและประโยชน์ในการยกเว้นภาษีของประเทศไทย แต่ประเทศสิงคโปร์จะให้ความสำคัญในบางเรื่องที่รัฐบาลตั้งใจเพื่อจูงใจนักลงทุนให้กระทำการค้นคว้าและวิจัยเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ เช่นการที่รัฐบาลสิงคโปร์ให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งจะช่วยจูงใจให้นักลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายทำการวิจัยและพัฒนาให้เกิดทรัพย์สินทางปัญญา ส่งผลให้ประเทศสิงคโปร์พัฒนาและมีความก้าวหน้าขึ้นไป

สำหรับประเทศแคนาดานั้นแม้ว่าจะไม่ใช่คู่แข่งทางการค้าและการลงทุนที่สำคัญกับประเทศไทยแต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าการที่ประเทศแคนาดาซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำของโลก มีนักลงทุนเข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายในรัฐควิเบคเป็นจำนวนมากก็เกิดจากการที่รัฐควิเบคซึ่งเป็นรัฐที่เป็นศูนย์กลางในการผลิตและส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของประเทศแคนาดาให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนี้

(1) ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายเป็นระยะเวลา 15 ปี โดยแบ่งการลงทุนได้เป็น 2 ช่วงซึ่งจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลทั้งสองช่วง

(2) ได้รับการยกเว้นภาษีสำหรับรายได้ที่ได้รับจากการจัดตั้งกองทุนสุขภาพ (Health Services Fund : HSF) โดยบริษัทในอุตสาหกรรมเป้าหมายสามารถนำเงินของกองทุนสุขภาพไปลงทุนในรูปแบบอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในด้านรายได้กลับคืนมาและรายได้ที่ได้รับจากการนำรายได้กองทุนสุขภาพไปลงทุนต่อจะได้รับการยกเว้นภาษีเป็นระยะเวลา 15 ปี

(3) ราคาย้ายสำหรับการลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์รวมถึงระบบซอฟต์แวร์มาหักค่าใช้จ่ายได้เพิ่มอีกร้อยละ 50

(4) ราคาสีสมราคาของสินทรัพย์ที่ลงทุนกับอุตสาหกรรมเป้าหมายมาคิดเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษีได้ร้อยละ 35 ในปีแรก

จะเห็นว่าสิทธิและประโยชน์ทางภาษีที่ประเทศแคนาดาให้แก่นักลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายนั้นจะเน้นไปที่การต่อยอดให้อุตสาหกรรมเป้าหมายพัฒนายิ่งขึ้นไปและยังให้ความสำคัญกับระบบสุขภาพของพนักงานที่ทำงานอยู่ในอุตสาหกรรมเป้าหมายอีกด้วย

จากการเปรียบเทียบสิทธิและประโยชน์ทางภาษีของประเทศไทยกับประเทศสิงคโปร์และประเทศแคนาดาจะเห็นว่าปัญหาของอุตสาหกรรมเป้าหมายในประเทศไทยมีปัญหาหลักๆ อยู่ 3 ประการ คือ

(1) ระยะเวลาการให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีของอุตสาหกรรมเป้าหมาย แม้จะมีระยะเวลาที่ให้การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลไม่ต่างจากประเทศสิงคโปร์และประเทศแคนาดาแต่ทั้งสองประเทศมีการให้ระยะเวลาการให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 15 ปี โดยเฉพาะประเทศสิงคโปร์ที่เป็นประเทศคู่แข่งสำคัญที่มีความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆ มากกว่าประเทศไทย ดังนั้นการที่ประเทศไทยให้ระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลน้อยกว่าประเทศสิงคโปร์อาจจะทำให้นักลงทุนตัดสินใจที่จะไม่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยก็เป็นไปได้

(2) การแบ่งค่าใช้จ่ายมาเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษี ควรจะมีการยืดหยุ่นในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านการลงทุนของอุตสาหกรรมเป้าหมายเพราะเนื่องจากการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายต้องใช้เงินลงทุนเป็นจำนวนมากและกว่าจะได้กำไรกลับมาต้องใช้เวลาที่ค่อนข้างนานประกอบกับรัฐบาลได้ให้สิทธิประโยชน์ในการยกเว้นภาษีเป็นระยะเวลานานทำให้ช่วงที่อุตสาหกรรมเป้าหมายได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลก็ไม่ต้องเสียภาษีในช่วงนั้น ดังนั้นถ้ารัฐบาลยืดหยุ่นเรื่องการนำค่าใช้จ่ายการลงทุนมาคิดเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษีที่สามารถยืดหยุ่นให้ใช้ระยะเวลานานยิ่งขึ้นจะเป็นการจูงใจนักลงทุนได้

(3) การให้สิทธิและประโยชน์ในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา โดยรัฐบาลควรจะทำให้ความสำคัญกับทรัพย์สินทางปัญญามากขึ้นเพราะทรัพย์สินทางปัญญาเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้ประเทศเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ดังนั้นรัฐบาลควรจะมีการให้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีแก่อุตสาหกรรมเป้าหมายที่สามารถคิดค้นทรัพย์สินทางปัญญาได้เพื่อเป็นการกระตุ้นให้อุตสาหกรรมเป้าหมายที่รัฐบาลต้องการให้พัฒนาในเรื่องนวัตกรรมอยู่แล้วมีการวิจัยและพัฒนาในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาให้มากยิ่งขึ้น

จากปัญหาทั้ง 3 ประการข้างต้น ถ้ารัฐบาลสามารถที่จะแก้ปัญหาได้โดยศึกษาจากอุตสาหกรรมเป้าหมายของต่างประเทศที่เริ่มต้นก่อนประเทศไทยและประสบความสำเร็จ ในการชักจูงให้นักลงทุนเข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายในประเทศของตนเองได้นั้นจะทำให้อุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไทยประสบความสำเร็จและสามารถอยู่ได้อย่างยั่งยืนซึ่งจะช่วยให้ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ยุคที่เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรมและตอบสนองนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

5.2 ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากรัฐบาลเพียงจะให้การสนับสนุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายอย่างจริงจังโดยการออกพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560 ทำให้ประเทศไทยยังไม่มีประสบการณ์สำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายที่รัฐบาลได้กำหนดไว้ว่าจะประสบความสำเร็จตามนโยบายของรัฐบาลหรือไม่ แต่อย่างน้อยในต่างประเทศก็ได้มีการให้การสนับสนุนในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายที่เหมาะสมกับประเทศนั้นๆ ก่อนหน้านั้นแล้ว ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะสิ่งที่จะช่วยให้อุตสาหกรรมเป้าหมายสามารถประสบความสำเร็จและสามารถอยู่ได้อย่างยั่งยืนเพื่อให้เศรษฐกิจของประเทศไทยเข้มแข็งดังนี้

(1) เรื่องสิทธิและประโยชน์ที่รัฐบาลให้แก่นักลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะในปัจจุบันการแข่งขันด้านการลงทุนทั่วโลกมีสูงทำให้ต่างประเทศที่ต้องการให้นักลงทุนเข้าไปลงทุนในประเทศตัวเองก็ให้สิทธิและประโยชน์ต่างๆ แก่นักลงทุน ทั้งสิทธิประโยชน์

ทั่วไปและสิทธิประโยชน์ทางภาษี ดังนั้นจึงไม่แปลกที่นักลงทุนจะเลือกประเทศที่ให้สิทธิและประโยชน์ แก่อุตสาหกรรมเป้าหมายที่ดีกว่าประเทศอื่นที่มีลักษณะเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันโดยเฉพาะประเทศ สิงคโปร์ที่เป็นประเทศที่นักลงทุนเข้ามาลงทุนเป็นอันดับหนึ่งในแถบอาเซียนนี้เพราะเนื่องจากสิงคโปร์ มีความพร้อมในหลายเรื่องที่ทำให้ความมั่นใจแก่นักลงทุนรวมถึงการให้สิทธิและประโยชน์ต่างๆ แก่นัก ลงทุนที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศสิงคโปร์จึงปฏิเสธไม่ได้เลยว่านักลงทุน ส่วนมากที่จะเข้ามาลงทุนในแถบอาเซียนนี้ต้องการที่จะเข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ สิงคโปร์แต่จะหาอย่างไรให้ประเทศไทยสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจและชักจูงนักลงทุนให้เข้ามาลงทุน ในประเทศไทยได้ ดังนั้นรัฐบาลควรจะให้สิทธิและประโยชน์ต่างๆ ให้เหมาะสมกับประเทศไทยแต่ก็ ต้องสามารถที่จะแข่งขันกับสิงคโปร์ได้ โดยรัฐบาลจะต้องมีการศึกษาถึงข้อดีและข้อเสียในการให้สิทธิ และประโยชน์ต่างๆ ที่ให้แก่นักลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อที่จะให้ประเทศไทยได้ประโยชน์ จากการให้สิทธิและประโยชน์แก่นักลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายมากที่สุดและสามารถทำให้ อุตสาหกรรมเป้าหมายเติบโตอย่างยั่งยืน

(2) อุตสาหกรรมเป้าหมายที่รัฐบาลให้การสนับสนุนทั้ง 10 อุตสาหกรรมนั้นเป็น อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีใหม่หรือใช้ความรู้ในการผลิตขั้นสูงเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนา และส่งเสริมนวัตกรรมซึ่งจะก่อให้เกิดทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งในประเทศไทย กฎหมายเรื่องทรัพย์สิน ทางปัญญายังไม่ได้รับความนิยมนประกอบกับประชาชนในประเทศไม่ให้ความสนใจและขาดความรู้ใน เรื่องทรัพย์สินทางปัญญา โดยจะเห็นได้จากประเทศไทยติดอันดับการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา มากที่สุดประเทศหนึ่งของโลกจึงส่งผลกระทบต่อนักลงทุนที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายโดยกลัว ที่จะถูกลอกเลียนแบบในสิ่งที่ได้คิดค้นขึ้นมาและได้จดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาเอาไว้ ดังนั้น รัฐบาลควรมีการปฏิรูประบบทรัพย์สินทางปัญญาโดยอาจจะต้องมีนโยบายในภาพรวมใน ระดับประเทศรวมถึงการพัฒนาและให้ความรู้แก่ประชาชนในประเทศให้ตระหนักถึงความสำคัญของ ทรัพย์สินทางปัญญา รวมถึงมีการคุ้มครอง ป้องกันและปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา อย่างจริงจัง

(3) รัฐบาลควรมีการส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาเปิดหลักสูตรด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีเพื่อให้สามารถนำมาพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายได้ โดยการที่รัฐบาลให้การส่งเสริมระบบ การศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนั้นจะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับอุตสาหกรรม เป้าหมายเพราะเนื่องจากอุตสาหกรรมเป้าหมายนั้นเป็นอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีใหม่ หรือใช้ความรู้ในการผลิตขั้นสูง ดังนั้นถ้าประชาชนในประเทศมีความรู้ความสามารถในด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพิ่มมากขึ้นก็จะมีส่วนช่วยผลักดันให้อุตสาหกรรมเป้าหมายสามารถ ขยับเคลื่อนไปได้ได้อย่างมั่นคง ประกอบกับจะช่วยยกระดับและฐานะของประชาชนในประเทศให้มี ความรู้ความสามารถเพื่อที่จะเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของโครงการในการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรม เป้าหมาย

บรรณานุกรม

หนังสือ

กลุ่มประชาสัมพันธ์และบริการห้องสมุดสำนักบริหารกลาง สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth), พิมพ์ครั้งที่ 1, กุมภาพันธ์ 2560.

รายงานภาวะเศรษฐกิจและการคลังปี 2557 สำนักงบประมาณ, สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, เอกสารงบประมาณฉบับที่ 5, 2557.

วิธาน เจริญผล, เจาะลึกอุตสาหกรรมเด่นขานรับโครงการ EEC, พิมพ์ครั้งที่ 1, กุมภาพันธ์ 2561.

ชนิดา รัชทรัพย์เมือง, วารสารเศรษฐศาสตร์เรื่องการส่งเสริมทรัพยากรปัญญาในสถาบันอุดมศึกษาของสหรัฐอเมริกา, ปีที่ 42 ฉบับที่ 3 (กรกฎาคม – กันยายน 2557), 2557.

เอกสารอิเล็กทรอนิกส์

“ตาราง Gross Domestic Product at Current Market Prices ปี 2557 (เบื้องต้น) ประกอบการแถลงตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ” สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)” เข้าถึงได้จาก:

<http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=95>, 16 กุมภาพันธ์ 2558

“ข้อมูลโครงสร้างสินค้าส่งออก (ปี2557) ในส่วนของสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร”, กระทรวงพาณิชย์, เข้าถึงได้จาก:

<http://www.ops3.moc.go.th/>, 29 มิถุนายน 2560

“สรุปผลที่สาคัญจากการส ามงภาวการณ์ท างานของประชาชน พ.ศ.2559”, สำนักงานสถิติแห่งชาติ, เข้าถึงได้จาก:

<http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/themes/files/lfs59/reportJun.html>, 2560

“รายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจเรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลัก”, สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่ สำนักงานเลขาธิการสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ, เข้าถึงได้จาก:

https://www.parliament.go.th/ewtcommittee/ewt/drive_econ/download/article/article_20170308103036_, 9 สิงหาคม 2559

“พระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560”, เข้าถึงได้จาก:

<http://www.oic.go.th/FILEWEB/CABINFOCENTER6/DRAWER041/GENERAL/DATA0000/000000154.PDF>, 23 มิถุนายน 2560

“วารสาร Industry Focus” ฉบับที่ 5 เดือนมิถุนายน 2560”. เข้าถึงได้จาก:

[https://www.fti.or.th/2016/download/technical/Industry_Focus_Vol.070_\(%E0%B8%A1%E0%B8%B4.%E0%B8%A2.60\)_1086](https://www.fti.or.th/2016/download/technical/Industry_Focus_Vol.070_(%E0%B8%A1%E0%B8%B4.%E0%B8%A2.60)_1086), มิถุนายน 2560

“บทความ 10 เรื่องน่ารู้ว่าด้วย 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายของไทย”, กองบรรณาธิการศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ, เมษายน – มิถุนายน 2559, เข้าถึงได้จาก:

https://www2.mtec.or.th/th/e-magazine/admin/upload/299_23, 3 กรกฎาคม 2559

ถนอม เกตุเอม, “5 ประเภทภาษีที่เจ้าของธุรกิจต้องจ่าย”, เข้าถึงได้จาก:

<http://www.aomoney.com/taxbugnoms/taxtips/ประเภทภาษีที่คนทำธุรกิจต้องจ่าย/>, 12 มีนาคม 2560

ปราโมทย์ บุญมาตา, “การจัดองค์ความรู้เรื่องภาษีศุลกากร”, เข้าถึงได้จาก:

<https://www.excise.go.th/cs/groups/public/documents/document/mjaw/mti1/~e disp/webportal16200125791>, 3 กุมภาพันธ์ 2559

“ภาวะการส่งเสริมการลงทุนปี 2559, ส นักงานส่งเสริมการลงทุน, เข้าถึงได้จาก:

http://www.boi.go.th/upload/Investment_1612_28432, กุมภาพันธ์ 2560

“รายงานเศรษฐกิจสิงคโปร์ ปี 2559 และคาดการณ์ ปี 2560”, สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงสิงคโปร์, เข้าถึงได้จาก:

http://www.ditp.go.th/contents_attach/164968/164968, มีนาคม 2560

“สรุปสภาวะเศรษฐกิจสิงคโปร์ 2558”, สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงสิงคโปร์, เข้าถึงได้จาก:

http://www.ditp.go.th/contents_attach/145194/145194.pdf, มีนาคม 2560

“เศรษฐกิจสิงคโปร์ปี 2560”, ส นักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงสิงคโปร์, เข้าถึงได้จาก:

http://www.ditp.go.th/ditp_pdf.php?filename=contents_attach/216195/216195.pdf&title=216195_14 กุมภาพันธ์ 2561

“ข่าวเศรษฐกิจ” ส นักข่าววินโฟควেসท์, เข้าถึงได้จาก:

<http://www.ryt9.com/s/iq28/2762245>, 2 มกราคม 2561

“ข้อมูลประเทศแคนาดาโดยสำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ นครโทรอนโตและสำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ นครแวนคูเวอร์”, สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครแวนคูเวอร์และนครโทรอนโต แคนาดา กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์, เข้าถึงได้จาก:

http://www.ditp.go.th/main.php?filename=market_info&country=59,

สิงหาคม 2559

“Pioneer Incentive: Tax Treatment of Gains and Losses from a Separate Trade”

available from:

https://www.iras.gov.sg/irashome/uploadedFiles/IRASHome/eTax_Guides/etaxguide_CT_Pioneer%20incentive_gains%20losses%20of%20separate%20trade_2014_08_29, 29 สิงหาคม 2557

“EBD Singapore” available from: <https://www.edb.gov.sg> , 9 เมษายน 2561

“Pioneer Incentive” available from:

<https://www.iras.gov.sg/irashome/e-Tax-Guides/?taxtype=&industry=&topic=&year=&keywords=Pioneer%20Incentive>, 29 สิงหาคม 2557

“EBD Singapore – Tax Incentives” available from:

[https://www.edb.gov.sg/content/dam/edb-site/how-we-help/incentives-&-schemes/Update%20PC%20and%20DEI%20\(EDB%20Circular\).pdf](https://www.edb.gov.sg/content/dam/edb-site/how-we-help/incentives-&-schemes/Update%20PC%20and%20DEI%20(EDB%20Circular).pdf), 9 เมษายน 2561

“EBD Singapore – Scheme and Gants” available from:

<https://www.edb.gov.sg/en/how-we-help/incentives-and-schemes.html>,

9 เมษายน 2561

“Finances Quebec, Tax holiday for large investment projects” available from:

http://www.finances.gouv.qc.ca/en/Tax_measures_financial_sector_and_enterprises524.asp#, 2560

“THE QUÉBEC ECONOMIC PLAN Additional Information 2017-2018” available from:

http://www.budget.finances.gouv.qc.ca/budget/2017-2018/en/documents/Budget1718_AdditionalInfo, 28 มีนาคม 2560

“Business news”, Reuter Canada, available from:

<https://ca.reuters.com/article/businessNews/idCAKBN1952ME-OCABS>,

15 มิถุนายน 2560

- “Quebec's economy is growing faster than Canada's”, Montreal Gazette,
available from:
<http://montrealgazette.com/business/quebecs-economy-is-growing-faster-than-canadas>, 27 กรกฎาคม 2560
- “Interprovincial comparisons of Quebec”, available from:
<http://www.stat.gouv.qc.ca/statistiques/economie/comparaisons-economiques/interprovinciales/index>, 31 มกราคม 2561
- “Foreign investors eager to invest in Quebec's growing economy”, NEWS Montreal,
available from:
<https://montreal.ctvnews.ca/foreign-investors-eager-to-invest-in-quebec-s-growing-economy-1.3615476>, 2 ตุลาคม 2560
- “Foreign Direct Investment in Singapore 2016”, Department of Statistics Singapore,
available from:
https://www.singstat.gov.sg/docs/default-source/default-document-library/publications/publications_and_papers/investment/fdi2016.pdf,
18 ธันวาคม 2560
- “Montreal International”, available from:
<http://www.montrealinternational.com/en/news/2017/04/2016-a-record-year-with-1-35-billion-dollars-in-foreign-direct-investment/>, 19 เมษายน 2560
- “Intellectual Property Office Of Singapore”, available from:
<https://www.ipos.gov.sg/media-events/press-releases/ViewDetails/singapore-to-grow-100-innovative-enterprises-to-compete-globally-through-ip-commercialisation/>, 29 สิงหาคม 2560